

Llobregós

informatiu

NÚM. 102

AGOST - 2020

A la coberta

La tornada

Un dia de mercat. Sortim a comprar. Màscara protectora contra el virus. Un virus que no veiem, que ningú l'ha vist, que ens ho creiem perquè ens ho han dit per la tele. Diuen que porta corona, que surt dibuixat en cada telenotícies d'un color rosat, blavós i blanquinós i ens ho creiem. Perquè hi ha moltes persones que s'han posat malaltes aquí i a tot el món, des de la Xina a la Conxinxina, des de Califòrnia a Madagascar... que hi ha moltes persones que han mort víctimes de la malaltia provocada per aquest virus. Que no han trobat vacuna per lluitar-hi. Que ens diuen que ens hem de protegir sortint al carrer amb màscara per protegir també als altres, que hem de mantenir distàncies, que ens hem de rentar sovint les mans i usar un gel especial...

Una pandèmia és una cosa molt seriosa. Fins que no trobin un remei a l'abast de tot el món, estarem a l'aguait i ens protegiem perquè ens va la salut i la vida.

El mercat ha tornat a estar ple de parades, però no és el mateix. Ens mirem els ulls i intentem descobrir el sentiments i les emocions dels veïns i escoltem les veus sortides de darrera del drap que ens tapa la boca.

Anem a mercat... Cuidem-nos!

Text i foto: Fermí Manteca

A l'interior... destaquem:

15 Noticiari

L'escola Sant Roc de Castellfolit de Riubregós inicia un nou servei: el menjador escolar, que a partir de l'inici de curs estarà a disposició dels alumnes amb la modalitat de carmanyola. Una bona iniciativa.

22 ... de la Vall

El que fou alcalde de Sanaüja, Josep Condal, va morir el passat dia 21 de maig. La seva trajectòria al front de l'ajuntament va fer que les mostres de condol s'estenguessin també a tota la comarca.

30 Patrimoni

La festa del Corpus Christi compleix 700 anys d'història i d'arrelament en la cultura popular. A Sanaüja es continuen fent les catifes de flors, encara que aquest any la pandèmia ho ha impedit.

53 Esports

El CF Torà, que compleix els 100 anys des de la seva creació es troba en una situació delicada: la pandèmia que ha impedit acabar la temporada i les instal·lacions municipals que estan en mal estat. Ànims!

EDITA:

Associació del Patrimoni Artístic
i Cultural de Torà (APACT)
c/ Baix, 8
25750 TORÀ - Tel. 649 352 877
info@apactora.org

Subscripcions i publicitat:
Ramon Torné, tel. 973 473 265

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antònia Balagué, Ramon Castellà, Maria Garganté,
Jordi Llauredó, Ari Martin, Francesc X. Miramunt,
Maria Morros, Sílvia Peribáñez, Ramon Torné, Josep
Verdés, Daniel Vidal, Rosa Vila, Vicenç Vilaseca.
Coordina: Fermí Manteca

COLLABORADORS HABITUALS

Roger Besora, Anna Cantacorps, Maria Casanellas,
Montse Miquel, Antoni Montroig, Vanesa Pérez, Toni
Pinós, Francesco Righiele, Sergi Torrecasana,
Raquel Venque, Josep A. Vilalta.

COLLABOREN EN AQUEST NÚMERO

Jordi Cases, Ester Closa, Mercè Garganté, Fer-
ran Miquel, Jordi Prat, Marta Santaulària.

Subscripció anual: 16,00 Euros

A l'estranger: consultar preus

Número solt: 3,00 Euros

Dipòsit legal: L -798-2003

Disseny i maquetació: Fermí Manteca

Impressió: Impremta Barnola (Guissona)

Tiratge: 700 exemplars

Aquest número està imprès en paper
ecològic, elaborat sense clor

(≡) **ACPC**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la Premsa
Comarcal

LLOBREGÓS INFORMATIU no és fa responsable ni
subscriu necessàriament les opinions expressades
pels autors dels articles publicats.

Editorial

Ja ho comentàvem en l'edició anterior:
Aquest estiu serà diferent. I tant, que
ho és! Les piscines estan tancades,
les festes majors suprimides, les activitats
controlades i tothom que surt al carrer ho ha
de fer amb la màscara protectora i guardant
les distàncies personals de rigor.

També veiem com hi ha rebrotos del nombre
de les persones contagiades per la Covid-19,
en contra de totes les prediccions dels experts
que ens deien que a l'estiu no, però a la tardor
sí. Esperem a veure què passa. Mentrestant,
siguem prudents i cuidem-nos.

Malgrat tot, en els nostres pobles s'han
dut a terme activitats, poques, i nosaltres les
reflectim en les pàgines que segueixen. Ens
fem ressò també de la defunció d'un dels
primers iniciadors de la revista, el Ramon Pa-
lou, d'Ardèvol, que durant molts anys ens va
acompanyar en el consell de redacció.

Els nostres col·laboradors habituals no han
fallat tampoc a la cita i, puntualment, ens han
fet arribar els seus articles, cosa que els agraïm
moltíssim.

Finalment, volem desitjar molta salut als
nostres lectors i anunciants i que acabeu de
passar un bon estiu.

www.llobregos.info

llobregos@apactora.org

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Diputació de Lleida

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs**
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Visites

Suspenses,
de moment

Enriqueta S.C.P.

perruqueria **unisex**

C/ Vall, 2 - Tel. 973 47 31 57 -TORÀ (Lleida)

"La casa del pa i la coca"

Ctra. de Ponts, s/n
08281
Castellfolit de Riubregós
Tel. 93 869 30 38

La teva publicitat

AQUÍ

973 473 265

Isaac Soterias

INSTAL·LACIONS, LAMPISTERIA
I MANTENIMENT

c/ Sense Cap, 9 - 25750 Torà
T. 625 53 17 43
E-mail: isaacsoteriaslampista@hotmail.es
f Lampisteria Isaac Soterias

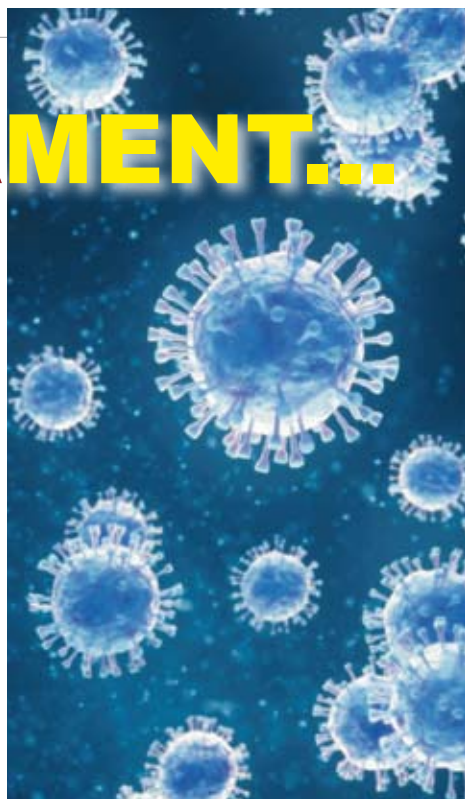

Castelltallat – 08263 St. Mateu de Bages (Barcelona)
Tel. 93.743.30.52
www.excavacionsduocastella.com
e-mail: info@excavacionsduocastella.com

EXCAVACIONS, EXPLANACIONS, OBRA CIVIL, RESTAURACIÓ, CAMINS, ESCULLERES
REORDENAMENT MEDIAMBIENTAL, FORESTAL, AGRICOLA I EMERGÈNCIES

DESCONFINAMENT... I ARA, QUÈ?

La pregunta no és retòrica, és expressió del neguit i la incertesa que vivim en els nostres pobles, des que va aparèixer la Covid-19 i es va convertir en pandèmia. Hem descobert la paraula confinament per poder protegir-nos de la malaltia i així hem estat tres mesos. Després del desconfinament ens preguntem: I ara què? Aquí relatem el que passa en la nostra Vall del Llobregós i com s'està vivint aquest període amb el virus encara amenaçant.

Rosa Vila – La Molsosa. - Han passat 4 mesos des del dia 12 de març que ens van confinar per la Covid-19 i la vida social ha canviat per a tothom. En els pobles petits la gent ens estem molt a casa i tenim por de fer trobades amb amics i familiars. Molts sortim a caminar amb grups reduïts.

Aquí a la Molsosa, les persones anem a comprar a Calaf o Torà, però sempre protegits amb la mascareta. De totes maneres algunes famílies prefereixen no sortir i els porten la compra a casa. L'Ajuntament ja torna a estar obert al públic, però el consultori mèdic encara està tancat i és per això que hem de desplaçar-nos al CAP de Calaf.

El P. Xavier venia a fer missa el primer diumenge de cada mes a Prades i el tercer a la Molsosa, però encara no ha vingut i hem d'anar a missa a Pinós.

Per altra banda, l'estiu és una època en què et trobes amb amics, familiars i coneguts dels pobles veïns a les Festes Majors. Aquest any és diferent, no ens hi podrem trobar.

Quan a la feina de pagès continua igual, ara és època de segar i recollir tot el que s'ha sembrat durant tot l'any i les granges continuen produint com sempre.

Jo personalment encara amb teletreball, i em sembla que per molt temps.

Marta Santaulària – Castellfolit. - Després del llarg confinament, per fi, es van tenir en compte les necessitats dels infants (oblidades fins llavors) i vam poder sortir a passejar durant una hora pel municipi. Aquest moment va suposar una barreja d'emocions: per una banda una gran alegria i per l'altra el temor de sortir i fer les coses ben fetes, que en aquell moment implicava complir amb la distància de seguretat. També es va produir un fet que moltes persones del món rural estàvem reclamant des de feia dies: que es diferenciés la situació de la pandèmia entre un poble petit i una gran ciutat. Aquesta vegada els pobles teníem l'avantatge, una menor densitat de població, i per tant, les mesures haurien pogut ser menys restrictives. Però aquest és un problema que ve de lluny, depèn de com es gestiona el territori, malauradament sempre pensant més en les grans aglomeracions urbanes. Tant de bo, aquest virus almenys faci obrir la perspectiva a més d'un i es valorin els pobles d'una altra manera.

Després d'aquest moment, es van anar succeint les diverses fases de la desescalada que va comportar molts mals de cap per tal de saber què es podia fer en cada una d'elles. Tot això ha fet canviar els hàbits socials i ha fet incorporar la mascareta com una nova peça de vestuari. L'arribada de la «nova normalitat», poc abans de Sant Joan, va suposar el pas de la responsabilitat cap a cada un de nosaltres, ja sabem què hem de fer per combatre aquest virus i que així deixi de propagar-se entre la població.

Aquest estiu és i serà molt diferent. Va començar amb una revetlla molt més familiar, sense el ja tradicional sopar i foguera a la plaça Major. Tampoc tindrem la piscina oberta, que durant l'estiu és el punt de trobada de joves i grans i que ens ajuda a passar els dies de més calor. Què hi farem! Estem condicionats per aquesta pandèmia i, per tant, segons com evolucioni ens haurem d'anar adaptant i ser feliços amb el que ens ha tocat viure. Ara més que mai, el més important és la salut!

I ARA, QUÈ?

Jordi Llauredó – Biosca.- Hem de reconèixer que als pobles petits, en general, no hem viscut un confinament tan dur com a les ciutats. Tot i això, amb el desconfinament hem pogut recuperar alguns hàbits i rutines de les nostres vides: Sortir a passejar, anar a comprar amb més calma i els que estaven treballant des de casa han pogut tornar a les seves feines (les que no han desaparegut, és clar!). Però potser la part més esperada del desconfinament ha pogut ser retrobar-nos amb les nostres famílies: Especialment

per gent com la Maria de cal Viver, que va ser iaia durant el confinament i fins al cap d'uns mesos no va poder conèixer en directe la petita Èlia. I tants i tants que han viscut sense poder veure en persona els seus familiars estimats.

Les darreres setmanes i dies sembla que la cosa comença a empitjorar i una vegada més, la Covid-19 ens sorprèn contradient savis i visionaris, i fent-se fort durant l'estiu contra tot pronòstic.

Esperem acabar el 2020 desconfinats...

Maria Garganté – Sanaüja.- Podem considerar que l'inici de la recuperació d'una certa "normalitat" a Sanaüja es va donar amb la celebració d'una de les festes més significades pel poble, com és la diada de Santa Rita el 22 de maig. Malgrat és evident que els actes més lúdics com el ball no es van poder dur a terme, sí que es va fer la missa a l'església parroquial, no pas al santuari, i amb les mesures de seguretat convenients, mantenint la distància —els bancs estaven marcats "exprofesso" per aquesta qüestió—, amb gel hidroalcohòlic a l'entrada. Així i tot, els devots van poder dipositar el seu ciri, no obstant Santa Rita és la patrona dels impossibles.

Quelcom que ha marcat l'inici de l'estiu aquest any ha

estat la impossibilitat d'obrir les piscines, en part degut a un problema amb el subministrament d'aigua que ha fet prioritzar els serveis bàsics abans dels lúdics, a part de la dificultat que suposava obrir-les i poder garantir el compliment de totes les mesures de seguretat.

Lamentablement, aquest període altrament de tranquil·litat a la vila, també ha estat marcat per la persistència d'alguns actes vandàlics, com la realització de pintades a l'espai de la Font de Ferro.

Així mateix, el local social continua tancat i des de l'Ajuntament segueixen recomanant les mesures indicades des del govern de la Generalitat. Els comerços i els bars i restaurants estan oberts, adaptats a la nova situació.

Ari Martin – Pinós.- La gent que conviu a Pinós ha marcat la tornada a la "nova normalitat". Així, de noves normalitats n'hi ha tantes com maneres de viure-la, i fins i tot es barregen:

La nova normalitat de ciència ficció: la majoria d'agricultors i ramaders del municipi no han parat durant el confinament. Ara, continuen treballant per fer arribar la matèria primera a cases, botigues, fàbriques... com ho han fet sempre. Una realitat constant que no sempre és visible, i que tot i la seva importància, gairebé ningú ha aplaudit des del balcó.

La nova normalitat "aquí no passa res": estem en un entorn immillorable, cert, però hi ha gent que ha oblidat ràpidament la necessitat de prevenció que insten els professionals de la salut. Viure com si no hi hagués demà

perquè l'ahir l'han oblidat: trobades multitudinàries en festes de retrobada, escapades amb les pertinents fotos a Instagram, fent postureig de tot allò que es pot fer en un entorn rural sense respectar les mesures de seguretat... Altres que es riuen dels que les prenen...

La nova normalitat resilient: tot i la incertesa, també hi ha persones que han entès la excepcionalitat del moment i fent servir la lògica han intentat recuperar parts de les seves vides. S'han anul·lat la majoria de festes majors dels nostres nuclis però es fan altres petits retrobaments per compartir nous moments, la piscina d'Ardèvol ha obert amb mesures excepcionals, i els infants del municipi s'han pogut trobar de nou al casal d'estiu organitzat per l'Ajuntament durant el mes de juliol per gaudir i seguir sent canalla tot i la crisi viscuda aquests darreres mesos.

Josep Verdés – Vicfred.- Han passat ja més de cinc mesos des que va començar la pandèmia i la vida al poble no s'ha vist en cap moment alterada. La vida a pagès és bastant tranquil·la i això ha fet que els dies que vam estar confinats i inclús els dies que estem passant ara, estan transcorren sense gaires sobresalts i la gent ha anat fent i fa la seva feina de cada dia d'una manera assossegada i amb una sensació aparentment de poc perill. Els veïns van prendre en tot moment les mesures de prevenció que se'ns anaven comunicant per part de les autoritats i al poble no hi ha hagut fins ara cap cas de Covid-19.

Tot i això, s'han suspès tots els actes públics, la gimnàstica per la gent gran, el dinar de germanor que fèiem cada any tots els veïns i veïnes de Vicfred, i a nivell de municipi es va decidir tancar el consultori mèdic municipal, les piscines enguany tampoc s'han acabat obrint i s'han anul·lat també les festes populars, excepte la de San Joan que sí es va poder fer. Tampoc s'han tirat endavant les Festes Majors i les Festes del

Roser entre d'altres.

El veïns hem anat fent les feines, tant al camp com a les granges i a causa de la incertesa del moment hi ha famílies que s'han fet portar les provisions d'aliments o de medicaments al propi domicili per evitar al màxim l'haver de sortir de casa per anar a comprar. També, per tal d'evitar desplaçaments innecessaris tothom qui treballava fora del poble i ha pogut, ha mirat de treballar des de casa, via Internet o telemàticament. Totes aquestes mesures que s'han anat prenent sobre la marxa han vingut per quedar-se i això vol dir que la compra online, el teletreball, l'ús de mascareta i de gels desinfectants serà d'aquí quatre dies una cosa tan normal com ho és el dutxar-se cada dia per dir alguna cosa.

Tot el que ha passat i el que encara ha de passar fa que hores d'ara puguem afirmar sense cap mena de dubte que aquest estiu serà del tot diferent al nostre petit poble i a tot arreu, i al final segur que tot s'acabarà bé i ens en sortirem.

Ramon Torné – Torà.- Després de tres mesos de confinament i en la represa de la normalitat que estem vivint, podríem dir que a Torà ens n'hem sortit pro bé dels efectes de la Covid-19, ja que no va haver-hi cap defunció per culpa del virus. Segons sembla varen ser tres o quatre les persones afectades, però es varen recuperar de la malaltia.

La majoria dels veïns de Torà varem complir les normes que se'ns anaven imposant, i els carrers buits demostraven que la gent sortia de casa per fer les activitats que estaven autoritzades.

Durant aquest temps s'han deixat de fer coses que ja estaven programades, com ara el Mercadal de Torà, que portava tanta gent al nostre poble. L'APACT va suspendre un concert del grup coral "Mezzos" de Cervera, que tenia programat pel dia 21 de març a la sala del Convent, i la 39a Caminada Popular de

Torà. Tampoc no es va poder fer la tradicional festa del Roser i les revetlles amb sopars que es feien en carrers i places, i els actes esportius, entre ells els del Club de Futbol Torà que tenia previst celebrar el centenari de l'entitat.

Tots aquests actes ens hem perdut, i aquest estiu no s'obriran les piscines i no sabem si es farà la Festa Major.

El comerç local que no era considerat essencial també s'ha vist afectat pel confinament i es un bon moment per fer una crida perquè prenguem consciència a l'hora de fer les compres de la importància que té mantenir les botigues al poble.

Una vegada arribats a la darrera fase es nota la normalitat en el volum de circulació de cotxes i l'arribada de veïns que tenen la segona residència al poble i els turistes que ens visiten.

I ARA, QUÈ?

Jordi Prat Morgades – Monestir de Cellers. - DESCONFINACIÓ: De fet el mot fa por, té intrínsec que el pou d'on vens és molt negre. Potser a la Vall del Llobregós, sense comptar amb els casos personals, no l'hem viscut. Ni la CONFI, ni la DESCONFI...

DESCONFINament té aquesta arrel de desconfiança. Una arrel que des de la Covid tots tenim molt present i que malauradament, en grups determinats de molta projecció social, s'obliden. No puc evitar sentir un cert despreci per aquell que com un milhomes o mildones es passeja sense màscara i no puc evitar sentir-me proper d'aquells que sols amb els ulls em parlen. Sé que passen calor, que se'ls entelen les ulleres, que voldrien no portar una mascareta i sobretot, potser, acostar-se al paio aquest raro que viu a la rectoria de Cellers... i no ho fan. Sovint quan pujo al cotxe camí amunt de la Vall de Pinós, o com m'agrada a mi dir-ho l'Antiga Vall

mesos, tancats a casa; uns disfrutant de l'entorn, els altres desitjant més espai, molts sense saber què fer amb el nostre dia a dia: Econòmicament serà impossible, intolerable, i sobretot el joc de "a veure qui la té més grossa" ja no serà acceptat per tots nosaltres: Catalunya, Espanya, Europa, Món. Potser la Covid, i el post-covid momentani, ens ha mostrat que d'una cosa som capaços: de com real és viure sense els que ens gestionen sota unes sigles polítiques que no els tapen ni de lluny. Jo sóc indepe de mena, però sóc cada cop més Jordiaskista i menys d'ERC, de PDCAT, o de qui sigui. Han fotut tots molta pena, molta.... On eres, alcalde?

M'han demanat que escrigui sobre el desconfinament, i no atino a pensar-hi. No sortim d'enlloc sinó que sembla que ens escapem amb cara maliciosa d'una realitat que no anava amb nosaltres mentre encara

de Forest, sento una solitud immensa pensant que el millor que podem fer tots és viure tancats.

Desconfinament em porta a desconfiança, a desconsol, a desprotecció, a des-enamorament, a una tornada a aquella normalitat que vam deixar darrera i mai tornarà. Desconfinar-se m'acosta a despedir-se, desintoxicar-se de l'àmbit natural que hem viscut i disfrutat. Em sona a desconexió per tornar-se a connectar a un món més de l'empeny que no pas del que desitges. Ens hem desconfinat i de cop, com bolets, tornen els rebrots, les malalties i malauradament la mort o una versió aproximada. La Covid ens demostra que pot matar-nos o perviure, matant poc a poc.

Potser tots penseu en la mascareta mentre jo penso més en la fi d'un món que coneixiem prou bé. Mai serà el mateix: com quan fotre un clau clandestí va deixar de ser una opció amb l'arribada de la SIDA per tothom, o portar líquids als avions després dels estavellaments de l'11-S, o els atemptats de la Rambla a Barcelona. O simplement per tots el dia que vam perdre la innocència d'una manera o d'una altra, en algun moment, en algun lloc que ens costa de recordar.

Desconfinar-se és potser el que hem de fer, el país no aguantarà la bogeria que hem viscut durant aquests

ens mata. Aquí, a Lleida, amb espais oberts, no ens n'adonem, però a mesura que els metres manquen, podem observar on rau la desconfiança. Malgrat tot, som nosaltres l'eix vertebrador de la insolència d'una enfermetat que ens podrà si som incapaços de pensar-nos com a individus i no com a objectes.

Aquí a la Segarra, i a Torà on visc, veig el mateix que a la Rambla de Santa Clara: uns em protegeixen, i altres no, i molts entenen que per primer cop des de fa molt de temps, la revolució comença per ells. Sigui qui sigui la realitat hi ha un post-covid. M'han demanat que parli del desconfinament i l'egoisme el supera.

El Llobregós Informatiu em demana que escrigui sobre el desconfinament i jo veig estultícia, tonteria, egoisme, i una estretor de mires política, social, administrativa.... Heu pensat que una piscina oberta hauria estat igual a unes eleccions guanyades? La Covid ha vingut per quedar-se, i vosaltres no heu estat capaços de guanyar abans d'hora. Ho deia el Duc de Wellington abans de Waterloo: si ho aguanta el paper, guanyem.

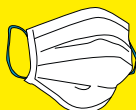
Per a mi, el desconfinament és necessari, però passa també per una mort acceptada. No ens canviarà el desconfinament, sinó el seu resultat.

TALLEM ELS REBROTS!

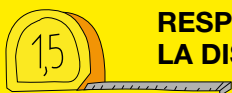
EL VIRUS ENCARA ÉS VIU.
NO ENS PODEM RELAXAR.

EXTREMEU LES MESURES DE PREVENCIÓ

POSA'T LA
MASCARETA

RESPECTA
LA DISTÀNCIA

RENTA'T
LES MANS

I, SOBRETOT, PROTEGIU LES PERSONES DE RISC.

Si et trobes malament o tens símptomes de la COVID-19, truca ràpidament al 061 Salut Respon. **Tria /Salut.**

/Salut

 Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

RESIDÈNCIA VERGE DE L'AGUDA DE TORÀ

Quant temps fa que ets directora de la Residència de Torà i on havies treballat abans ?

Fa exactament dos anys que en sóc la directora. Des que vaig finalitzar la llicenciatura en psicologia he treballat en residències de gent gran, és la primera feina que vaig fer i ja no m'he mogut del sector; he estat en diferents centres com a psicòloga durant 15 anys d'experiència. Tinc vocació per la gent gran i és el que vull continuar fent en el futur.

Quants residents teniu i quantes persones formeu part de l'equip tècnic i directiu?

La residència disposa de 22 places col·laboradores però actualment hi viuen 21 persones usuàries ja que hem tingut la defunció d'un resident. L'equip tècnic del centre el formen la infermera, la fisioterapeuta, la treballadora social, l'educadora social i jo com a psicòloga i directora. En l'equip assistencial hi ha diferents torns formats per gerocultors/es. A més, hi ha el personal d'atenció indirecte compost per la cuinera, ajudant de cuina, i les professionals de la bugaderia i la neteja.

Com heu viscut la pandèmia del coronavirus?

Jo diria que la paraula que millor descriuria com l'hem viscut és: amb angúnia. Tot i això hem passat per diferents etapes; primer amb incertesa i per tots els escenaris que se'ns presentaven, després amb empenya per dur a terme les mesures a temps i implementar tots els canvis que hem hagut d'adaptar i integrar en el nostre dia a dia. Ara treballem per estar el més preparats possible pel que pugui passar.

Va afectar alguns dels residents o de l'equip tècnic?

Sí, va afectar a una resident i a una treballadora, ho vàrem detectar molt a temps gràcies a què en aquell moment ens varen realitzar les proves PCR a tot el personal i als residents. Afortunadament vam poder

reaccionar abans que la situació es compliqués.

Quines mesures es van prendre ?

En el moment de saber-ho, les dues persones afectades es van posar en aïllament de manera immediata. Es va realitzar l'estudi de contactes per si s'havien de prendre mesures d'aïllament en alguna persona més. Es va telefonar a totes les famílies perquè coneguessin la situació ràpidament i n'estiguessin informats. També aquell mateix dia es va realitzar la desinfecció de totes les instal·lacions per part d'una empresa externa, amb el suport de l'Ajuntament. En els següents dies es va fer un control de símptomes molt acurat a totes les persones usuàries. Més endavant es va fer una altra desinfecció preventiva proporcionada per la Generalitat.

Vàreu sol·licitar que algun dels residents fos ingressat en l'hospital?

Degut a la Covid-19 no hem tingut necessitat de derivar cap resident a l'hospital, ja que la persona que va patir la malaltia va manifestar simptomatologia molt lleu. No obstant, en el punt àlgid de la pandèmia una resident va tenir una urgència mèdica i en aquell moment no va poder ser enviada a l'hospital d'Igualada i la van dur a Manresa. Per a la família, que just són d'Igualada, va ser ben complicat, la Conca d'Òdena estava confinada i si en sortien per estar al costat de la mare a l'hospital no hi podien tornar a entrar. Per sort uns familiars els hi van deixar un habitatge on estar-s'hi però fins que Igualada no es va desconfinar no varen poder tornar a casa seva. Un exemple de les moltes situacions complicades que s'han hagut de viure.

Va quedar afectat el centre de dia?

Sí, suspendre el centre de dia va ser una de les primeres mesures que es van prendre, la Residència va quedar blindada, només el personal treballador hi podia entrar i sortir.

Durant el temps que portem d'afectació de la Covid-19 les residències geriàtriques han estat notícia gairebé diària en els mitjans de comunicació. Parlem amb Gisela Ortiz, la directora de la Residència de Torà, que en representació de tot el personal, ens explica com ho han viscut fins ara.

Heu disposat en tot moment de material de protecció?

Al principi el material de protecció costava molt d'aconseguir; jo personalment vaig passar dies sencers buscant proveïdors, tots et deien que no sabien quan els hi arribaria res, feia comandes però sense saber quan les enviarien. Dues voluntàries ens van fabricar mascaretes de roba per tenir alguna cosa amb el que protegir-nos. Al principi de la pandèmia va ser un tema per suar... poquet a poquet va anar arribant tot, ara cada setmana el Departament de Salut ens envia una caixa amb EPIS i ara en tenim una bona reserva. També des de la Generalitat ens informen dels protocols i normatives que hem de seguir

Heu estat en contacte amb l'Ajuntament de Torà?

En tot moment l'Ajuntament ha volgut estar al corrent de la situació, de les necessitats i dels passos que anàvem seguint. Destacar que han estat molt al cas sobre els EPIS que hem necessitat i ens van proporcionar les mascaretes quan tant costava de trobar-ne. En qüestió de normativa també ens han tingut al dia sobre els aspectes a tenir en compte en les diferents fases, desescalada i a tot allò referent al poble de Torà.

Us vàreu sentir desemparats o mancats d'informació en algun moment?

Els primers dies van ser durs per a tots, moltes de les rutines es van trencar, la situació era (i segueix sent) impactant. Mai haguéssim pensat que la vida quotidiana del centre es transformés d'aquesta manera. I et sents desemparat per una situació sense precedents que posa en risc molts aspectes i a marxes forçades has d'entendre una nova realitat i fer front a quelcom desconegut. Hem passat por i angoixa per les persones vulnerables de les que tenim cura i per tot el que pot desencadenar i també per la vida fora de la feina on tens una família i persones amb les que convius.

Quins contactes tenien els familiars amb els residents ingressats?

Hem intentat procurar que les famílies, dintre de la preocupació que han patit, estiguessin en contacte amb els residents; han pogut telefonar a la residència o a mi mateixa sempre que ho han necessitat, sense horaris, per parlar amb ells i hem fomentat les videotrucades perquè es poguessin veure. També els hi hem enviat fotografies i vídeos, que hem fet individuals i grupals. En la fase 3, donat que som "Residència Verda" (lliure de Covid-19) vam poder començar a rebre visites però amb un protocol molt estricte; una visita a la setmana de mitja hora per resident amb cita prèvia. Presa de temperatura, desinfecció de mans, desinfecció de calçat i distància de seguretat de 2m pels visitants. Ara, en la fase de represa ja poden venir fins a tres familiars si la visita és a l'exterior i poden sortir a passejar amb ells.

Com ho han portat els residents?

Les persones amb capacitat cognitiva per entendre la situació i els motius pels quals no han pogut sortir a l'exterior ni veure als seus familiars ha estat excepcional, tot i que han patit molt enyorament per no tenir a prop als que estimen. Vull aprofitar per explicar que un resident (no vol que digui el seu nom, i li digui anònim) ha fet un poema del coronavirus, expressa molt bé com ho ha viscut, i diu així: "Coronavirus, immunda escòria, la negació de tot el més sublim, un dia no llunyà a la nostra història, us farà responsables d'aquests crims. Perquè altre cop hi neixi assossegada una raça treballadora i sense plors, perquè aquesta terra ara tant trista i calcinada només s'hi sentin cants de joia i d'amor"....

Esteu satisfetes del treball que heu fet?

Estem satisfetes d'haver arribat al dia d'avui tal i com hem arribat, sense pèrdues... Tots i totes les treballadores han d'estar satisfetes perquè això ha estat gràcies a la seva responsabilitat i l'esforç de tots.

Gràcies Gisela i a tot el personal de la Residència Verge de l'Aguda de Torà per la bona feina feta.

Ramon Torné

Reactivació del sector industrial de Dusfort

Ajuntament de Calonge de Segarra. - La zona industrial nord de Dusfort, al terme municipal de Calonge de Segarra, es reactivarà amb la inversió que el grup empresarial OK Group hi està portant a terme. Especialitzat en mobilitat i turisme, el grup preveu desenvolupar la seva activitat logística i d'emmagatzematge de vehicles com a primer pas per assolir el seu objectiu final de posar en marxa una fàbrica de reacondicionament de vehicles. La instal·lació compta amb 110.000 m² de sòl industrial, dels quals 40.000m² estan coberts i 1.500 m² d'oficina.

Per al grup empresarial OK Group es tracta d'un gran projecte estratègic amb el qual pretén assolir la màxima eficiència en tots els productes i serveis de mobilitat que ofereixen. OK Group, amb una facturació superior a 350 milions d'euros l'any 2019, està present a Espanya, Portugal i Itàlia i se situa entre les empreses europees amb major projecció dins del sector de la mobilitat.

L'Ajuntament de Calonge de Segarra valora positivament l'arribada d'OK Group ja que afavorirà el desenvolupament industrial i econòmic del municipi i la comarca.

Ivorra i Massoteres renoven l'enllumenat públic

Redacció. - Durant el mes de juny els municipis d'Ivorra i Massoteres han començat a portar a terme la renovació de l'enllumenat públic, amb la substitució dels actuals fanals per llums LED més eficients i que afavoreixen l'estalvi energètic. El Consell Comarcal de la Segarra ha gestionat els ajuts també per als municipis de Tarroja, Sant Guim de Freixenet, Montornés i Estaràs.

Aquests municipis rebran una subvenció del 50% de la seva inversió de l'IDAE (Institut per a la diversificació i estalvi de l'energia) a través del programa FEDER de creixement sostenible. També rebran finançament d'un 25% de la inversió per part de la Diputació de Lleida.

Amb aquesta millora es calcula que s'aconseguirà uns percentatges d'estalvi mitjans del voltant del 60%.

Sant Pere al Santuari de Núria

Redacció.- L'agermanament de la Vall del Llobregós i la Vall de Núria cada any porta a celebrar la diada de Sant Pere a aquell santuari pirinenc un bon grup de persones de les nostres contrades. Aquest any, però, la pandèmia de la Covid-19 ha obligat a suspendre la peregrinació anual. Tanmateix, la celebració s'ha fet igualment, amb l'assistència del Fermí, com a rector de Torà, una representació si més no, simbòlica.

A la missa celebrada en honor de Sant Pere hi van

assistir molt poques persones, així com a la processó i benedicció dels pasturatges a l'esplanada. Es va suprimir la benedicció i repartiment de les famoses farinetes de Sant Gil.

Aquesta festa commemora l'arribada dels pastors amb els seus ramats per gaudir de les pastures de l'alta muntanya, després de passar l'hivern a la plana. Per altra banda, el patronatge de Sant Gil, tant a Núria com a Torà, ha estat el motiu de l'agermanament.

VALL DE NÚRIA

Agermanament Torà - Queralbs

www.valldenuria.cat

Parc Natural
de les Capçaleres
del Ter i del Freser

Espot publicitari a Vicfred

Josep Verdés.- El diumenge dia 12 de juliol pel matí es va rodar a Vicfred l'anunci d'una coneguda marca de cotxes. L'espot es va realitzar al llarg de tota la carretera que condueix al poble i no va ocasionar cap molèstia ni cap alteració de la vida quotidiana de la gent del poble. El desplegament de mitjans i vehicles que comporta una filmació d'aquestes característi-

ques es considerable i es curiós de veure-ho. No és la primera vegada que graven un anunci en aquests paratges. A preguntes de Llobregós Informatiu, els seus promotors van comentar que l'indret és ideal pel poc trànsit que hi circula i pel paisatge. També van dir que no sabien quan sortiria en antena. Caldrà estar atent a la pantalla de la tele.

Anellament d'ocells

Ramon Torné.- Torà va acollir el passat 12 de juliol una jornada d'anellament d'ocells, per iniciativa de l'APACT. L'organització va anar a càrrec de l'Associació Leader de Ponent, amb el suport de diverses entitats. La vintena de participants que s'havien inscrit prèviament va poder conèixer alguns dels ocells que habiten en l'espai natural de la Vall del Llobregós de la mà de l'ornitòleg Sergi Sales i l'organitzador Enric Morera, els quals, a més, varen fer una detallada explicació de les caracte-

ristiques de cada ocell que anellaven.

Cal dir que els ornitòlegs varen quedar gratament sorpresos per la quantitat i varietat d'ocells que habiten en aquesta zona, reconeixent el cant de 43 ocells de diferents espècies.

L'activitat es va dur a terme a la Font dels Dolors, i una vegada finalitzada els participants varen poder visitar l'exposició de fotografies d'ocells a la Casa Museu de Cal Gegó.

Castellfollit: servei de menjador escolar

L'AMPA de l'escola Sant Roc de Castellfollit, amb la col·laboració de l'Ajuntament del municipi, posarà en marxa el servei de menjador escolar aquest setembre coincidint amb l'inici del nou curs escolar. Aquest servei és bàsic per al manteniment de l'escola ja que en garanteix la continuïtat i, a més, obre la porta a noves famílies interessades en el model més personalitzat que ofereix un centre rural. Ja fa uns anys que l'escola manté el nombre d'alumnes al voltant d'una desena, i a més, disposa de dues mestres

estables i de la resta de professorat especialitzat (anglès, música, educació física...) de l'equip de la ZER Vent d'Avall.

El menjador es durà a terme cada dia de 13 a 15 hores amb la modalitat de carmanyola. L'espai disposarà de tot el material necessari (nevera, microones...) i estarà ubicat en el mateix edifici de l'escola. Una monitora, amb totes les titulacions reglamentàries, vetllarà en tot moment pels nens i nenes i hi realitzarà activitats dirigides dos dies a la setmana. (AMPA)

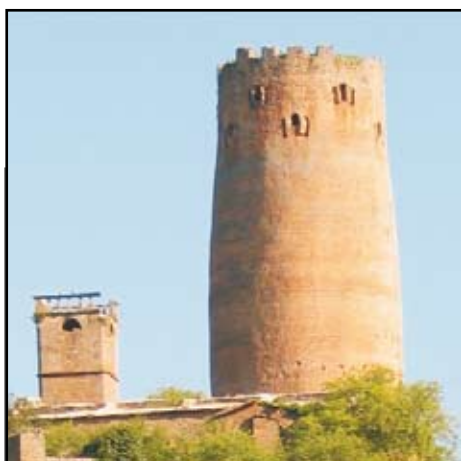
Serveis Mèdics Calaf

Medicina general
Fisioteràpia / Rehabilitació / INDIVA Activ
Pilates adaptat a la teva condició física
Podologia
Psicoteràpia
Anàlisis clínics
Carnets de conduir i altres permisos
Revisions esportives
Certificats mèdics

El teu centre
de referència

Raval Sant Jaume, 29 baixos - 08280 Calaf
Tel. 93 869 80 47 - informacio@serveismedicscalaf.com
www.serveismedicscalaf.com
Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 13 i de 16 a 19 hores

WWW.

APACTora.org

Fes-te'n soci

Atenció personalitzada per a
avis i/o malalts, a domicili.
Servei de neteja per a
particulars, despatxos,
obra nova...

Av. Ponts, 1 - GUISSONA
973 55 25 02 - 618 72 88 59
sad_segarra@yahoo.es

www.eljardinerdetora.com
658550376

CAL MAS
DE SANT SERNI

25750 TORÀ | LA SEGARRA | LLEIDA
TEL. 973 473 581 | 676 086 185
FAX 973 473 107 | www.calmas.net

BLAI GABINET DE SERVEIS, SL

PONTS - TEL 973 460 500
TORÀ - TEL. 973 473 155

GESTORIA
ASSEGURANCES

LABORAL-FISCAL
COMPTABILITATS

MAQUINARIA AGRÍCOLA

Vicfred millora els seus camins

Josep Verdés.- Aquest passat mes de juny va finalitzar l'arranjament dels camins rurals dels tres nuclis del municipi, Comabella, Sant Guim de la Plana i Vicfred. A causa de les nombroses pluges d'aquest hivern i primavera, els camins estaven molt malmesos i l'Ajuntament va decidir que calia una actuació urgent i del tot necessària per poder realitzar amb total garantia els treballs agrícoles de la recol·lecció del cereal i els farratges. També s'han desbrossat varies carreteres, entre elles la de l'accés a Vicfred

per ambdós sentits.

Els treballs han estat executats per l'empresa guisonenca "Excavacions Bernaus" amb un pressupost de 11.800 euros, que ha estat finançat pels ingressos procedents dels vedats de caça i pel Pla de Camins de la Diputació de Lleida. Pel que fa al desbrossament de les carreteres ho va executar l'empresa "Agrovicom" amb un pressupost de 3.400 euros, dels quals 2.800 han estat subvencionats per l'Àrea Tècnica de la Diputació de Lleida.

Obres de pavimentació a Enfesta i a Prades

Ferran Miquel.- El passat mes de juny l'Ajuntament de la Molsosa ha dut a terme les obres de pavimentació de dos trams de camí situats als nuclis urbans d'Enfesta i Prades. Les obres amb un pressupost total de 77.613 euros les ha realitzat l'empresa Excavacions Cases, SL, d'Olius. El finançament obtingut per l'Ajuntament ha estat aconseguit gràcies al "Pla d'Inversions Locals" de la Diputació de Lleida amb un 84% del cost, la resta amb Fons propis de l'Ajuntament. L'enginyer que ha realitzat el projecte ha estat Raimon Guitart, de Solsona.

A Enfesta les obres han consistit en la pavimentació d'un camí situat a la perifèria del nucli urbà, com alternativa al trànsit per la plaça del poble.

Pel que fa a Prades, s'ha pavimentat el tram de camí que va des del Recolliment fins a Bertrams passant per cal Japet. Aquest camí es trobava en un estat molt dolent de conservació ja que des de que es va soterrar el cablejat elèctric entre el nucli de Prades i les dues masies esmentades no se n'havia reparat el ferm i presentava moltes deficiències.

Vivenda de lloguer social a Castellfollit

Jordi Cases Camats, Alcalde.- El passat mes de juliol l'Ajuntament de Castellfollit ha tret a concurs un pis de lloguer social situat a la plaça Major del municipi. La restauració d'aquest habitatge es va realitzar amb el suport de la Diputació de Barcelona per tal de destinar els pisos a lloguer social.

Aquestes iniciatives són molt importants per lluitar contra el despoblament de les zones rurals, les quals cada vegada es troben en una situació més vulnerable en quant a serveis i oportunitats.

Una de les condicions per optar al pis de lloguer social és ser una família que tingui canalla en edat escolar per portar-los a l'escola rural del poble, que

actualment compta amb deu alumnes, 4 de cicle inicial i 6 de primària.

Aquest pis ha estat restaurat complint totes les certificacions energètiques i d'estalvi, per fer una vida més còmoda als usuaris. El pis compta amb dos habitacions, menjador sala d'estar, cuina, sala distribuïdor, rentador, bany i traster. El termini per presentar les sol·licituds va finalitzar el 22 de juliol i els interessats es podien adreçar directament a l'Ajuntament, que va animar les famílies candidates a què vinguessin a viure en un poble tranquil i acollidor, amb bones comunicacions, amb una escola rural pròpia, una vida cultural activa i sobretot sense aglomeracions.

Revetlla de Sant Joan a Vicfred

Josep Verdés.- Tot i la pandèmia Covid-19, els veïns de Vicfred i gent que també es va apuntar a la festa, una trentena en total, van gaudir d'una nit de Sant Joan enguany una mica diferent. En tot moment es van guardar les distàncies de seguretat, es va fer ús de la mascareta i es va poder gaudir d'un bon sopar i per postres es va poder degustar la tradicional coca de Sant Joan.

La nit de Sant Joan és la nit màgica per excel·lència i malgrat el moment atípic que s'està passant per culpa del coronavirus, es va encendre un petit foc purificador de tots els mals i es van tirar els tradicionals petards. La festa va ser animada i tothom va desitjar que l'any que ve se'n pogués tornar a fer i ja de manera més normal.

Obres al cementiri de Cellers

Fermí Manteca.- El passat mes de juny van acabar les obres d'arranjament i restauració del cementiri de Cellers, que data de l'any 1943.

Les obres han consistit en arrebossar les parets perimetrals refent el coronament en punt rodó que havia desaparegut amb el pas del temps, repassar la teulada dels nínxols i la capella, fer un passadís central de formigó des de la porta d'entrada fins a la porta de la capella, que també s'ha canviat, aplanar tot el terra interior i cobrir-lo de grava. Igualment es va col·locar una tanca de fusta en la part del mur que dona al camí,

ja que des de fora, el mur és de poca alçada. També s'han desviat les aigües pluvials procedents del camí d'accés amb la construcció d'una vorera a l'exterior, amb el pendent necessari perquè desguassi.

Les obres han tingut un cost de 10.244 euros que han estat pagats íntegrament pels veïns del poble i la parròquia, ja que no s'ha pogut aconseguir cap subvenció de cap Administració pública. Per la seva banda, aprofitant les obres, l'Ajuntament ha replanat el camí d'accés i els veïns han condicionat una placeta davant del cementiri per a una millor accessibilitat.

Homenatge a la gent gran de Massoteres

Dani Vidal.- A causa del confinament enguany no es va poder celebrar la 14a Festa de la Gent Gran del municipi de Massoteres. Tot i això, quan les fases del desconfinament ho van permetre, des de l'Ajuntament es va reunir els veïns de més de 80 anys a la plaça per lliurar-los una placa de record. També es va fer una menció especial a la família Jounou, presents a l'acte,

pel suport i l'animació que van donar al poble durant el confinament. Es confia poder celebrar la festa un cop passada la pandèmia de la Covid-19.

Igualment Aquest estiu les piscines municipals del municipi no han obert a causa de la pandèmia i també han quedat suspeses activitats com el tradicional Sopar del Segar o la Festa Major.

ADÉU AL NOSTRE RAMON D'ARDÈVOL

“Aquesta torre, testimoni de qui sap quantes guerres i gatzares de festes majors, del pati de l’escola i vesprades comptant estels; ens ha vist començar a caminar i ens veurà morir; esperant un mal dia, que no dubto gens que arribarà. I quan caigui, llavors els supervivents, si és que n’hi ha, s’adonaran que a dintre no n’hi ha cap més.”

De l’escrit “Ardèvol”, del llibre *Pensaments esgarriats* del Ramon d’Ardèvol.

Ahir, dia 11 de juliol, des dels peus d’aquesta mateixa torre, et vam dir adéu. I aquesta torre va ser testimoni de les converses entre joves i vells que parlaven de tu:

Parlaven del Ramon paleta, que coneixia cada una de les masies del territori per dins i per fora. I també s’hi va sentir parlar de la Rosa dels Vents de Pinós que vas dissenyar i el Jaumet va picar amb molta traça.

Parlaven del Ramon de Cal Bosch, que al costat de la Rosa havia donat vida al restaurant i per extensió al poble, durant tants anys. La Rosa a la cuina i tu a la màquina de cafès; diria que per molt que rondinessis t’hi havies acabat fent amic i tot!

Parlaven del Ramon escriptor, dels teus articles desenfadats al Celsona, al Llobregós i també als llibrets de la Fira de Pinós. Alguns també parlaven del teu llibre i es preguntaven per com devien ser els teus escrits que mai han sortit a la llum: Qui de nosaltres hi deu sortir retratat?

També s’hi va sentir parlar del pòtol del Pessebre, que un any per Sants Innocents va celebrar el Nadal amb cava. I de l’arxiu històric del poble que deus tenir a les golfes: Fotos antigues, escrits, notícies i programes de festes. I entre el jovent també s’hi parlava del Ramon que ens feia trencar l’olla cada divendres de festa major, el millor acte de tota la festa!

Parlaven del Ramon enamorat de la Rosa i la seva família. Enamorat d’Ardèvol, dels seus verals i també d’aquesta torre.

D’aquesta torre, testimoni de qui sap quantes guerres i gatzares de festes majors, que t’ha vist al pati de l’escola i en les vesprades comptant estels; que t’ha vist començar a caminar i t’ha vist morir. Estic segura que si les pedres parlessin, haguessin volgut estar en cada una de les converses que ahir parlaven de tu. I encara estic més segura que, encara que les pedres parlessin, et guardarien els secrets que deueu tenir entre elles i tu.

Bon viatge, Ramon.

Ester Closa

Nota de la redacció. - El passat dia 29 de juny va morir el nostre company Ramon Palou Ribalta. Des del començament de la revista, el Ramon es va integrar al consell de redacció i hi va col·laborar amb estusisme durant molts anys amb els seus escrits i notícies d’Ardèvol.

El seu funeral, celebrat el dia 11 de juliol, va ser seguit per moltes persones que l’estimaven i va ser retransmès també per les xarxes socials.

Des d’aquí el recordem i li agraïm la seva companyonia i el seu treball i ens solidaritzem amb la seva família en aquests moments tristos de separació.

Moltes gràcies, Ramon i descansa en pau!

A LLANERA

Auró Natura és una entitat social sense ànim de lucre, situada enmig dels boscos de Llanera, que treballa terapèuticament l'autonomia emocional i cognitiva a través de la metodologia europea Green Cares, en un espai aïllat enmig de la natura, en un edifici construït amb els principis de l'accessibilitat universal: minimitzant les barreres físiques, cognitives i emocionals en la seva construcció, amb horaris i metodologia professionals, i promocionant de manera natural i quotidiana l'autonomia integral de la persona.

AURÓ NATURA

Camí de Llanera s/n

Llanera, Torà

www.auronatura.org

Telf: 618 25 35 65

Tenen dos programes especialitzats, únics a Catalunya, per a persones amb discapacitat o diversitat funcional, i amb tots els protocols sanitaris de la Covid-19.

PROGRAMA 'RESPIRA':

Atenció residencial d'urgència de curta durada, enmig de la natura, a l'aire lliure i amb treball a Green Cares: cavalls, animals de refugi, bosc i jardineria sensorial.

Estades temporals, amb una ràtio 1-3 i possibilitat de 1-1.

Per treballar els efectes del confinament a les persones amb diversitat funcional o discapacitat

Amb una promoció de l'autonomia i personalització de l'estada amb monitoratge 24h.

PROGRAMA 'AL CAMP, COM A CASA':

És un programa pioner d'estada de llarga durada en atenció residencial, amb un model Europeu:

Residencial enmig de la natura, en habitacions dobles, màxim 10 places.

Treball personalitzat de l'autonomia física, emocional i cognitiva a través de les Green Cares: cavalls, animals de refugi, bosc, horta i jardineria sensorials.

Possibilitat d'estades familiars a l'alberg per visitar i viure amb la persona familiar resident.

Ctra. de Calaf, 1
Pol. Ind. L'Aguda
Tel./Fax 973 473 125
25750 - Torà

Av. Generalitat, 8
Tel. 973 55 02 02
25210 - Guissona

CERÀMICA RAJOLES ARTICLES SANEJAMENT CEMENTS

Taller SANTI SANAÜJA

Ctra. Guissona, s/n
Tel. 973 47 61 31
Mòbil. 636 32 86 16
25753 SANAÜJA (Lleida)

EN LA MORT DE JOSEP CONDAL, EX-ALCALDE DE SANAÜJA

El propassat 21 de maig va morir Josep Condal als 53 anys, qui havia estat alcalde de Sanaüja durant dues legislatures, a conseqüència d'una malaltia diagnosticada des de feia mesos. El Josep era fill de Selvanera, però va instal·lar-se a Sanaüja quan va casar-se amb la Josefina Riera, amb qui tingueren dues filles, la Laia i l'Aida.

Pagès de vocació que estimava la terra, el cuquet de la política municipal l'havia viscut a casa des de ben jove, ja que el seu pare, Bonaventura Condal, havia estat un alcalde molt recordat de Torrefeta i Florejacs. El Josep va entrar a l'Ajuntament de Sanaüja l'any 2003, on estigué vuit anys com a regidor a l'oposició i després vuit anys més com a alcalde (2011-2019).

Actualment encara era regidor i president del Consell Esportiu de la Segarra. Al conèixer-se la defunció, l'Ajuntament de Sanaüja va col·locar la senyera a mig pal i va decretar 3 dies de dol. Algunes de les seves consecucions com a alcalde foren la connexió amb la xarxa d'aigües del Solsonès, fet que venia a paliar una problemàtica històrica en el subministrament, l'impuls a la Fira del Foc de Sanaüja, la millora del pont romànic i la culminació de la museïtzació de les esteles funeràries a la capella de Santa Magdalena. Així mateix, també va impulsar el nomenament del poeta Joan Margarit com a fill il·lustre de Sanaüja. Segons compilava la notícia apareguda al diari Segre: "El president de la Associació Cooperació Rural pel Desenvolu-

pament (Acord), Antoni Pujol, es va afegir al record de Condal i va remarcar "la seua gran entrega per la promoció de projectes i activitats que tinguessin com a fruit la millora i el desenvolupament de Sanaüja i de tota la vall i comarca, sempre mirant pel bé de les persones i del país". Per tot plegat, va assegurar que declararan Josep Condal membre d'honor d'Acord a títol pòstum".

L'actual alcaldessa, Gemma Martínez, el recorda com un home que ella també defineix com "de la terra, per la seva professió, per les seves aficions, etc. Fins i tot el ram que se li va fer des de l'Ajuntament tenia més espigues i herbes del camp que no pas flors, perquè les coses de la terra eren el que el definia. Un home pragmàtic, pausat, gens accelerat, tranquil tant en el pas com en la manera de parlar (...). Recordo especialment la seva participació en una trobada literària que es deia

'Versos sota el campanar' o bé en portar a Sanaüja el Carles Capdevila per presentar el conte sobre els arrugats, 'inventats' pel sanaüjenc Lluís Torra. Era un home discret a qui no li agradava massa parlar en públic, però si s'havia de fer ho feia i hi estava sempre disposat".

Entusiasta i col·laborador amb les iniciatives que sortien del poble, també era un patriota de pedra picada i se'l podia veure tant fent recanvi de l'estelada gastada al cim de Rocabandera com en les diverses manifestacions de la Diada de l'11 de setembre. Va donar suport al referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre de 2017, i em va demanar si podia exercir com a responsable d'administració aquell dia –inoblidable per la companyonia que es va viure al poble–, a la qual cosa vaig accedir-hi de grat. Recordo que m'ho va agrair amb una abraçada espontània al final del dia, després dels nervis i la tensió per les càrregues policials en poblacions veïnes com Ponts. Tot havia sortit bé i n'estava content.

I particularment també el recordaré, amb la família i el gosset, acompanyant-nos a buscar les fites que delimitaven les respectives finques i que es coneixia molt millor que no pas el meu pare, prova d'aquest "olfacte" que tenia per tot allò referent a la terra, i que és quelcom que surt de l'estimació profunda cap al que fas. I que aquesta terra que tant estimava li sigui ara lleu.

Maria Garganté

PRESENTACIÓ DE LA REVISTA 'OPPIDUM'

El passat 17 de juliol va tenir lloc a Solsona la presentació del número 17 de la revista cultural "Oppidum", una revista anual editada per l'Arxiu Comarcal del Solsonès i el Centre d'Estudis Lacetans, sota la direcció de Jordi Torner i la coordinació de Rosa M. Vila. Aquesta publicació tracta bàsicament temes relacionats amb Solsona i el Solsonès, amb escrits de diversos autors.

En aquest darrer número són sis els articles que publica, dels quals en voldríem destacar dos que parlen de pobles de la nostra Vall del Llobregós.

Per una banda, fa un estudi del retaule de Sant Isidre, de la Molsosa, restaurat recentment i que la nostra revista en el seu dia se'n va fer ressò. Amb una bona col·lecció d'imatges, els autors descriuen en primer lloc el municipi de la Molsosa, la seva antiga església de Santa Maria (d'on procedeix el retaule) i la trajectòria històrica de la nova església. Després fa un estudi artístic d'aquesta peça, amb descripció de les figures i del seu autor Josep Generes. Per últim, detalla el procés de restauració amb l'anàlisi rigorós de l'estat en què es trobava i la metodologia emprada en la restauració. Els autors de l'article són Claustre Augé, Fermí Manteca i Joan Yeguas.

El segon escrit que ens interessa, intitulat "Anton Busquets i Eduard Girbal: una conjunció literària al Solsonès i al Bages", descriu la relació que van tenir aquests dos escriptors amb el sud del Solsonès: Anton Busquets (1876 – 1934) va treballar nou anys de mestre a Saló i la seva esposa, Josefa Pascual, era mestra a Pinós. Durant aquests anys el mestre Busquets va trepitjar i escriure sobre les "terres segarrenques", que és com anomenaven aquell sector. Va col·laborar en mil i una empreses, ja fossin diaris, ponències, revistes, llibres...

gairebé sempre parlant del món rural. Va ser amic de Mn. Cinto Verdaguer, de Caterina Albert i altres escriptors catalans. Es van conèixer amb Mn. Xavier Bosch, de Torà, amb qui compartien aficions. Va exercir també de mestre a Calders, on va morir l'any 1934.

Eduard Girbal fou un gran amic d'Anton Busquets, i a la seva mort li va dedicar un sentit homenatge publicat als "Annals del Periodisme Català" l'any 1935. Era escriptor i periodista i va guanyar diversos premis en els Jocs Florals de Barcelona. Els seus llibres gairebé sempre parlen del món de la pagesia, que va conèixer de prop visitant el seu amic Busquets a Saló i vivint una temporada a Matamargó. L'any 1960 Josep Pla dedicà grans elogis a la seva prosa i darrerament Enric Casasses va reconèixer la seva vàlua en la presentació, l'any 2005, de la segona edició d'un llibre de Girbal. A través dels seus escrits, Anton Busquets i Eduard Girbal van maldar per salvar i transmetre uns valors i un llenguatge, així com la seva puresa.

Ramon Torné

Transports
MOLINS
transportsmolins@gmail.com
Jordi - 652 106 427
c/ Nou, 6 - 25750 Torà

TALLER AGRÍCOLA
NOGUEROLA

Ctra. de Torà, s/n
Ardèvol de Pinós

Telèfon:
973 47 35 84

GR-170, EL SENDER DE LA VALL DEL LLOBREGÓS

L'Associació del Patrimoni Artístic i Cultural de Torà (APACT), l'entitat ecologista Brot Verd i l'Àrea de Turisme del Consell Comarcal de la Segarra han acabat d'enllestir els treballs de resenyalització i renovació del GR-170 de la Vall del Llobregós.

El mes de setembre de 2019, la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya va homologar les quatre noves variants del GR-170, per la qual cosa s'han hagut de fer uns nous plafons informatius que incloguin el recorregut de les noves variants.

El GR-170 del Llobregós té un recorregut circular de 66 km entre els municipis de Torà, Ivorra, Massoteres, Biosca i Pinós. Amb un paisatge agradable que alterna boscos, rieres i camps de conreu el senderista o el ciclista podrà gaudir també del patrimoni natural i cultural de la Segarra, el Llobregós i el Solsonès. Es pot fer tant a peu com en bicicleta de muntanya. No presenta tècniques especials de muntanya (grimpada, escalada, ràpel...).

Les quatre variants permeten fer recorreguts circulars més curts a mida del caminant.

L'Àrea de Turisme del Consell Comarcal s'ha encarregat de redissenyar el mapa de la ruta i els continguts dels vinils. La col·locació i adquisició dels pals ha anat a càrrec de les entitats que gestionen el sender. Una actuació conjunta que s'ha pagat a tres bandes entre el Consell Comarcal, l'entitat ecologista Brot Verd i APACT.

Se n'ha renovat la senyalització per tal d'incloure les noves variants homologades per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

Tal com explica la consellera comarcal de Turisme al Consell, Montserrat Farrera, "amb la senyalització d'aquest sender, les entitats, els ajuntaments implicats i el Consell Comarcal de la Segarra pretenen dotar al territori d'una activitat excursionista que incentivi i dinamitzi turísticament la Segarra".

Les noves variants:

- Torà - Bon Pas, 4,97 km.
- Torà - Mas Masquita, 10,29 km.
- Fontanet - Toll Antic, 5,7 km.
- Mas la Petja - Riera de Sant Serni, 7,5 km.

No oblidis.

BIURE

No oblidis.

Si oblidem la història,
es tornarà a repetir.
Al bosc i en zones
properes, recorda-ho:
no hi llencis burilles
ni deixalles, no hi
encenguis coets,
no hi deixis restes de
treballs forestals i
no hi facis barbacoes.

#ElFocNoSoblida

**Contra els
incendis forestals,
cap foguera,
cap cigarreta,
cap descuit.**

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Millions
de futurs

PARCS EÒLICS CONCENTRATS A PROP DE CASA

**S'ha creat una Plataforma
d'afectades per la concentració
d'aerogeneradors**

Les persones, entitats, col·lectius i administracions integrades en la PLATAFORMA D'AFECTADES PER LA CONCENTRACIÓ D'AEROGENERADORS, "PACA", davant l'allau de projectes d'instal·lació de polígons industrials de generació d'energia elèctrica per mitjà d'aerogeneradors, impròpiament dits "parcs eòlics", que afecten bona part de la Catalunya rural i, en especial, els territoris històrics de la Segarra, administrativament adscrits a les comarques de l'Anoia, la Conca de Barberà i la Segarra, vegueries de Catalunya Central, Camp de Tarragona i Terres de Ponent, respectivament,

MANIFESTEM:

Primer. La profunda estima que ens uneix per la nostra terra i la consciència que som afortunades de viure en un petit país, rebut amb unes condicions mediambientals, naturals, econòmiques i paisatgístiques

de les que ens sentim hereus i que ens pertoca aprofitar-les de manera intel·ligent, sostenible, participativa, democràtica i respectuosa.

Segon. La nostra més ferma convicció de la necessitat d'un canvi de paradigma energètic, que deixi enrere els models vinculats als combustibles fòssils i a l'especulació financera, i aposti per una transició ecològica basada en les energies renovables i en el respecte a les persones, que contribueix a frenar la crisi climàtica i a preservar, garantir i millorar un món més sa, sostenible i feliç per a les futures generacions.

Tercer. La voluntat que en aquest camí de transició energètica, se sumi el respecte per la preservació del patrimoni natural i cultural, per la salut humana, per la biodiversitat i per l'equitat territorial. Alhora, sigui un estímul i una oportunitat per la lluita contra el despoblament rural i pel desenvolupament del turisme, la producció agroalimentària de qualitat i les activitats complementàries i associades.

roba de casa

modes

a l b e r t

Rita Brau i Rius

Tel. 973 47 31 01 - TORÀ

QUEVIURES

Francesc Llordès i Rovira

ESTANC

Plaça Major, 8 · Tel 973 476 055
25753 - SANAÛJA (Lleida)

SÍ a la transició ecològica, a les energies renovables i distribuïdes i, en especial, a l'energia eòlica.

NO a la concentració d'aerogeneradors gegants en mans de corporacions privades i en perjudici del nostre territori i la seva gent i a l'agressió sobre el medi-ambient, el paisatge, la salut i el desenvolupament rural que comporta.

Quart. El nostre convenciment que en el camí del nou model energètic no hi tenen cabuda procediments administratius opacs que impliquen un greu atac al poder de decisió dels governs locals i una acció despòtica de menyspreu cap a la ciutadania i als Ajuntaments, els seus òrgans de govern més propers, i, en canvi, sí que han de contemplar mecanismes de participació ciutadana real, democràcia directa, transparent, ètica i honesta.

Cinquè. La preocupació perquè aquesta transició ecològica pretengui ser instrumentalitzada i justifiqui l'agressió a aquestes condicions mediambientals i paisatgístiques per al lucre d'unes poques empreses pertanyents a l'oligopoli energètic, que ens han portat al col·lapse de l'actual model destructiu i insostenible, o a la bombolla especulativa ultraliberal del capital, enginyeria macroeconòmica que té com a únic objectiu l'obtenció del màxim benefici financer.

Sisè. L'exigència que qualsevol projecte que tingui afectació sobre el medi-ambient, el paisatge, la salut, l'activitat humana, el patrimoni natural i cultural i la qualitat de vida ha de comptar amb la participació ciutadana real, amb una valoració imparcial i exhaustiva del seu impacte, ha de garantir que no agreujarà la crisi del despoblament rural, ni danya les activitats pròpies del territori.

Setè. La constatació, pel que fa als polígons d'aerogeneradors, mal dits "parcs eòlics", que el nostre territori ja satisfà amb escreix la seva quota de solidaritat en la producció energètica amb el país, i que, en canvi, no rep les compensacions justes pel seu sacrifici, ni

en forma de fiscalitat adequada pels municipis, ni en forma d'ajudes al desenvolupament local, ni tan sols en aprofitament de l'energia generada ni creació de llocs de treball.

Vuitè. El temor que els aerogeneradors, i en especial els nous que es projecten, d'enormes dimensions, generin afectacions per la salut de les persones que viuen en un radi de fins a 15 km, per la contaminació acústica de sons de baixa freqüència produïda en tota mena de circumstàncies de producció tal com demostren diversos estudis científics. A banda de la contaminació lumínica, el trànsit de vehicles pesats, l'emissió de CO₂, i el convenciment que cal conèixer aquests efectes perniciosos i garantir totes les mesures perquè siguin innocus.

Novè. La nostra aposta per l'aprofitament dels recursos naturals renovables, en especial la força del vent i la llum del sol, en un model de producció distribuït, amb un enfocament integral i planificat, de foment d'estalvi d'energia, de consum de proximitat, de garantia de creació d'ocupació digne i de qualitat, d'estímul de la riquesa local i de garantia d'un control democràtic i comunitari del sector energètic en pro del bé comú i en contra de la pobresa energètica. Per tot això, diem:

SÍ a la transició ecològica, a les energies renovables i distribuïdes i, en especial, a l'energia eòlica.

NO a la concentració d'aerogeneradors gegants en mans de corporacions privades i en perjudici del nostre territori i la seva gent i a l'agressió sobre el medi-ambient, el paisatge, la salut i el desenvolupament rural que comporta.

LEDS C4

**outlet
BOTIGA**

De dimarts a divendres, de 10:00 a 14:00 i de 16:00 a 20:00
Dissabte, de 10:00 a 14:00

Afores s/n, Torà
973 468 121

EXCAVACIONS GERMANS

CASES

Oficines i magatzem: Polígon l' Aguda II, nau 8
25750 TORÀ (LLEIDA)

Tel / Fax: 973.47.36.16 / 629.28.55.18

e-mail: germanscases@excavacases.es

EXCAVACIONS - TRANSPORTS - CONTENIDORS - MATXUQUEIG

Plaça Major - Claret de Torà
telf. 973296008

Restaurant "Can Solé Xic"
Turisme rural "Cal Miramunt"
calmiramunt.claret@viladetora.net

**Construccions
Sant Gil, S.C.C.L.**

c/ Montsec, 21 - 25750 TORÀ

Tel. 973 473 547

consangil@telefonica.net

Agent
col·laborador

Plaça de la Creu, 3
25750 - Torà

Tel. 973 473 317

Fax 973 473 644

info@cofis.co.es

WWW.
valldellobregos^{cat}

Presentació

Situació

Municipis

Raons d'interès

Les masies

Rutes

La natura

La prehistòria

La frontera

L'art medieval

El barroc

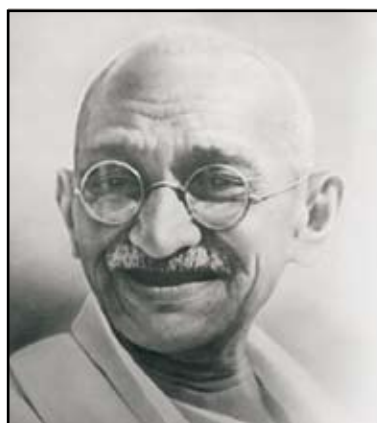
L'arquitectura
popular

Paisatges

Festes i tradicions

Serveis

Llobregós
informació

***" El que s'obté amb
violència, només
es pot mantenir
amb la violència"***

Mahatma Gandhi

NEIX UNA NOVA ENTITAT A LA SEGARRA

El Fòrum l'Espitllera i el Centre d'Estudis Segarrencs es fusionen en una única entitat

Sengles assemblees de socis del Centre d'Estudis Segarrencs i del Fòrum l'Espitllera, celebrades els dies 7 i 3 de juliol respectivament, van aprovar una fusió entre les dues entitats segarrenques. El nom de la nova entitat serà *L'Espitllera. Fòrum d'Estudis Segarrencs*.

La proposta concreta que ha estat aprovada consisteix en la confluència de les dues entitats ja que persegueixen objectius similars i complementaris. La confluència, per aconseguir una entitat forta, comportarà una fusió amb tots els ets i uts, sense matisos, entre ambdues associacions.

Durant els propers mesos es produirà la fusió de les dues masses de socis i la tardor vinent es modificaran els estatuts del Fòrum l'Espitllera, que actua d'entitat matriu, d'acord amb el protocol de fusió aprovat. S'estima que la nova entitat tindrà prop d'una setantena de socis i aspira a arribar al centenar abans d'acabar l'any. A més a més d'una presidència, vicepresidència, tresoreria i secretaria, *L'Espitllera. Fòrum d'Estudis Segarrencs* s'organitzarà en quatre seccions: comunicació, ciències naturals i medi ambient, ciències humanes i socials, i la revista Sikarra. Com que l'ànim de la fusió és sumar esforços que fins ara eren complementaris, els projectes que desenvolupa el Centre d'Estudis Segarrencs així com la nova revista digital, s'integraran al que està desenvolupant actualment l'Espitllera, com el Premi Sikarra i els estudis i informes sobre problemàtiques que afecten el territori.

**CENTRE
D'ESTUDIS
SEGARRENCs**

La nova entitat entén que la Segarra és un territori amb poca població i no pocs problemes de molt diversa índole que amenacen la seva identitat, la manera de viure i, en definitiva i sobretot, el benestar de les persones que hi viuen. Afegeix que cap entitat ni associació, en un context així, es pot permetre de malbaratar esforços. Assegura també que perquè les accions i les propostes que sorgeixen del territori i de la seva gent tinguin més impacte, cal que aquest estigui organitzat. Per això, afirma, cal impulsar un procés d'integració d'aquelles persones i entitats que persegueixen objectius similars. Finalment conclou que només així s'obtindrà la capacitat crítica suficient per generar coneixement i opinió, per transferir-lo, per fer-se sentir i per guanyar influència en els diferents àmbits de la societat segarrenca.

h
i

g
u
a
n
y
a
r
à
s

Subscriu-te

VENDA
INSTAL·LACIÓ
REPARACIÓ
MANTENIMENT

TELECOMUNICACIONS
IMATGE I SO
INFORMÀTICA
TELEFONIA
COMPONENTS
ACCESSORIS

ELECTRONICA MCA

MAGÍ COSCOLLOLA ANDREU

C/. del Vall, 6 Tel./Fax 973 473 350 25750 TORÀ
e-mail: mca@viladetora.net

700 ANYS DEL CORPUS A CATALUNYA

Orígens i presència al Llobregós

Catifes florals a Sanaüja

Barcelona va ser una de les primeres ciutats del món en organitzar les processons

L'any 1320 és el primer on queda constància de la celebració d'una processó de Corpus de Barcelona, fet que la situa en un lloc primerenc a tota la Península i també en una de les primeres ciutats d'Europa. La festivitat del Corpus Christi havia estat instituïda l'any 1264 amb la butlla del Papa Urbà IV. Més endavant, l'any 1311, Climent Vè dona les instruccions per a l'organització de les processons i l'any 1316 Joan XXII institueix l'Octava de Corpus, vuit dies en els quals s'exposava el Santíssim Sagrament.

Però quin és el perquè d'una festa religiosa dedicada específicament a l'adoració de l'eucaristia? En aquells

moments, s'havien certificat miracles que d'alguna manera venien a demostrar la presència de Crist en el moment de la transsubstanciació, és a dir, la presència de Crist en l'Eucaristia. Alguns d'aquests miracles més famosos a Europa foren el de Bolsena (Itàlia), succeït l'any 1263, o el dels "corporals" de Daroca, al País Valencià, l'any 1239.

Però resulta que el que seria probablement el miracle relacionat amb el culte eucarístic més antic d'Europa el tenim a la nostra Vall i concretament a Ivorra, on és ben conegut que l'any 1010 el vi convertit en sang hauria sobreït el calze davant el dubte del

Jordi Clavier

Fuster ebenista

Mobles a mida, portes, parquet, sostres, finestres i revestiment de parets.
Persianes, mosquiteres de tot tipus i reparacions...

Treballs a tota la comarca

649 029 827

Massoteres

info@fusteriaclavier.com
www.fusteriaclavier.com

TORRA

CEREALS I LLAVORSTORRA, S.L.

C/. Palouet, s/n
25750 TORÀ (Lleida)

Tels. 973 473 433 - 973 473 372
Fax. 973 473 572

El miracle relacionat amb el culte eucarístic més antic d'Europa el tenim a la nostra Vall i concretament a Ivorra

L'Ou com Balla a Torà

rector, tacant els corporals que fins avui són venerats com a relíquia.

Avui en dia la festivitat del Corpus a la Vall del Llobregós es manté sobretot a Sanaüja, on cada any se celebra una processó pels carrers i darrerament per la plaça Major, si bé aquest any no s'ha pogut celebrar per la situació de pandèmia que estem vivint.

Es conserva documentació de com eren les festes de Corpus a Sanaüja al segle XIX, quan el seguici processional era acompanyat per gegants i bestiar. Ignasi Combelles relatava l'any 1816: *"Que nuestra procesion o acatamiento del Corpus fue un carnaval, de manera que desde mi cuarto ohía la algazara procedente de las custodias de fuego artificial que durante ella firaron en número de 3 o 4, que costearon los priores de algunos santos. La Tarasca, Gigantes y demás antigallas pasaban adelante y separados de la procesión, sin que se presentase nada en el acatamiento conforme prohibió el Obispo, pero no faltó el bayle de bastons, con lo arriba dicho sobraba para la bulla e irreverencias acostumbradas"*.

L'any 1831 fins i tot es narra un "incident" amb uns veïns de Biosca que van venir a la festa i van fer caure el gegant: *"Solo dos o tres bioscans fatchendones, que*

por envidia o por impericia tomaron el gigante y lo derribaron en tierra, malogrando el penacho y algun dedo. Perseguidos por la autoridad del Bayle, los pusieron en el calabozo por haberles hallado armas blancas prohibidas: Pero se trata de composición, y pagaran los daños y perjuicios del gigante".

Avui dia, ben entrat el segle XXI, ja no tenim ni ball de bastons ni bestiar (solament els gegants i que a més no surten per Corpus), però gràcies a la tenacitat d'uns quants veïns del poble, les processons del Corpus són especialment lluides amb la realització de magnífiques catifes florals que cada any se superen en qualitat i laboriositat. Tant de bo el proper any aquests artistes que tenim al poble puguin tornar a donar el millor de la seva creativitat i voluntat de fer poble per fer unes noves catifes per a la processó.

Pel que fa a Torà, el traspassat veí Carles Muzàs cada any el dia de Corpus instal·lava al pati de casa seva (l'antic palau dels Senyors de Torà) l'Ou com Balla, a emulació del de la Catedral de Barcelona que cada any és l'atracció de propis i foranis. Aquest any també l'hem trobat a faltar.

Maria Garganté

PODOLOGIA

- Esportiva
- Geriàtrica
- Infantil
- Estudis de la marxa
- Durícies / Ulls de poll
- Ungles clavades
- Fongs, berrugues, úlceres
- Silicones

FISIOTERÀPIA

- Tractament de lesions esportives
- Tractaments d'esquena
- Rehabilitacions
- Drenatge limfàtic
- Estiraments i reforç muscular
- Embenats Neuromusculars
- Altres teràpies

**PODOLOGIA
TORÀ**

Plaça del Vall nº19 1r 1a
TORÀ

630-111-145

podologiatora@gmail.com

INSTITUT DE GUISSONA: REFERENT A LLEIDA EN INDÚSTRIES ALIMENTÀRIES

Elaboració de productes alimentaris

Dintre de l'àrea d'ensenyament de la Vall del Llobregós es troba l'Institut de Guissona, al qual molts alumnes dels nostre pobles hi van a estudiar. Aquest any estrena un nou cicle formatiu dual, el Cicle Formatiu de Grau Mig (CFGM) de Tècnic/a en elaboració de productes alimentaris que es començarà a impartir el proper curs acadèmic.

Durant la formació dual, l'alumne té l'oportunitat de cursar part de l'ensenyament a l'aula i part a l'empresa

Precisament de l'Institut de Guissona va sortir la primera promoció de formació dual de Catalunya en Tècnic Superior en Processos i Qualitat en la Indústria alimentària.

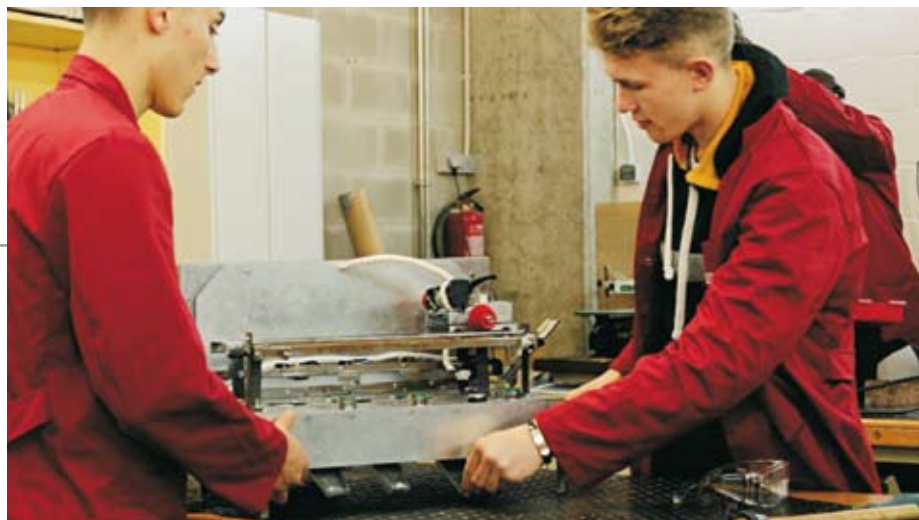
Aquest any presenten el nou cicle formatiu de grau mig que impartirà el centre, Tècnic en Elaboració de productes alimentaris, el qual permetrà la formació completa en indústries alimentàries.

Els cicles donen la possibilitat de fer la modalitat dual fent unes 1.000 hores de pràctiques a empreses com bonÀrea, Borges, Irta, Argal, Pastoret de la Segarra, Pinsos Yak o Grup Pons. Durant la formació dual, l'alumne té l'oportunitat de cursar part de l'ensenyament a l'aula i part a l'empresa. La metodologia d'estudi és totalment aplicada a l'entorn laboral, culminant a segon curs amb la presentació d'un projecte final on hauran treballat de manera transversal l'aprenentatge. Cal dir

que el 90% dels alumnes han aconseguit feina després d'acabar el CFGS en Indústries Alimentàries.

Però l'INS Guissona també ofereix altres opcions formatives :

CFGM de Manteniment electromecànic (dual). Aquest cicle s'imparteix amb un mètode pedagògic pioner a Catalunya, l'aprenentatge basat en projectes ABP, on els estudis s'organitzen al voltant de reptes que representen processos industrials reals.

Curs de manteniment electromecànic

CFGM de Gestió administrativa i sistemes microinformàtics i xarxes. Cicle de 2x3 que permet obtenir dues titulacions. En aquest cicle s'aprèn a gestionar el dia a dia d'una empresa, passant per la facturació, magatzem, logística, muntatge i el manteniment d'equips.

PFI d'Auxiliar de vendes, oficina i atenció al públic. Aquest és un projecte educatiu per donar sortida a aquells alumnes que presenten dificultats en l'aprenentatge i se'ls forma en tècniques de comercialització, preparació de comandes i atenció al client.

Tots aquests estudis permeten fer pràctiques i/o la part dual a bonÀrea.

Així mateix bonÀrea també ofereix formació per inserir joves en el món laboral:

Escola d'Alimentació. Escola on joves entre 18 i 25 anys estudien un certificat de professionalitat per aprendre l'ofici d'operari de la indústria càrnia i a la vegada, obtenen un contracte de treball. Escola que va arrancar l'any 2014 i que ha aconseguit que el 80% dels estudiants acabin tenint contracte indefinit a bonÀrea.

Escola de Transportistes. Escola on joves entre 20 i 30 anys tindran la possibilitat de formar-se i obtenir els carnets C, CAP i Competència professional (títol de transportista) i alhora treballaran amb un contracte de formació. Al finalitzar la formació, s'incorporaran a la flota de transportistes bonÀrea.

Curs de gestió administrativa

INS GUISSON@
CICLES FORMATIUS

amb conveni

bonÀrea
AGRUPA

bonarea.com

Cicles formatius duals (estudiar i treballar)

- » CFGS Processos i qualitat en la indústria alimentària
- » CFGM d'Elaboració de productes alimentaris

I si la teva vocació és una altra, però vols tenir un ofici de futur:

- » CFGM de Manteniment electromecànic (dual)
- » CFGM de Gestió administrativa i sistemes microinformàtics i xarxes
- » PFI de Vendes, oficina i atenció al públic

Inscripció a l'INS GUISSONA:

- » Període de matrícula:
Del 1 al 7 de setembre

Informació a l'INS Guissona

Castanyers, 13 – 25215 Guissona (Lleida)
iesguissona.cat – iesguissona@xtec.cat – T. 973 551 417

Informació al departament de RRHH de bonÀrea

Traspalau, 8 – 25210 Guissona (Lleida)
bonarea-agrupa.com – rrhh@bonarea.com – T. 973 550 100

AUTOESCOLA
 ROS

Tels. 625 675 150
 973 551 011

c/ Fluvià, 34
 25210 - Guissona
autoescolarosguissona@hotmail.com

FUNERÀRIA DE TORÀ I COMARCA

J. TORNÉ

Servei permanent 24H
973 39 08 62

Representant **JAUME TARRUELLA**, Plaça La Font, 10 Tel. 973 47 34 23
TORÀ

Servei de sales de vetlla, trasllats, incineracions, serveis per a totes les companyies d'assegurances i particulars, etc...

Josep Viladrich I

Pintura i decoració

c/ Occident, 12
TORÀ

973 473 455 676 088 392

RESOL **SOLSONA**

C/ Sant Nicolau, 4
 Tel. 973.48 04 02
revelatges@fotoresol.com

- Reportatges professionals FOTO-VIDEO - DVD.
 Demaneu-nos pressupost sense compromís.
- Revelatge de les teves fotografies DIGITALS i analògiques en 1 HORA.
- Tot tipus de serveis fotogràfics i digitals.

FUSTA, ALUMINI I PVC.

Badia

Av. Solsona, 17
 Tel i Fax 973 473 181
 25750 - TORÀ

jbadiamas@arrakis.es

TALLER MECÀNIC **R. R.**

REPARACIÓ I VENDA DE

- COTXES • MOTOS • BICICLETES
- MOTOSERRES • BOMBES D'AIGUA

Carrer Eras, 19
 ☎ (973) 47 33 27
 25750 TORÀ (Lleida)

PERRUQUERIA

M^a RME

DONA-HOME
 Plaça del Vall n° 8, TORÀ
 Tel. 973 473 106

Pintura decorativa interior i exterior

Restauració de mobles, portes, persianes, làmpades...

Col·locació de parquet, friso, paper, panels de fusta i panels d'imitació pedra

Josep Mª Tasies
 pintura i decoració

973 473 303 - 620 802 193
 C/ Sant Jaume, 2
 25750. Torà (Lleida)

joanjo84@gmail.com

Calaf: L'Ajuntament promou la Borsa d'Habitatge per al Lloguer Social de l'Anoia

L'objectiu és incrementar l'oferta de lloguer a preus moderats

Com passa a tot Catalunya, l'accés a l'habitatge també és un problema que es manifesta a Calaf, tant pel que fa al preu del lloguer com a l'oferta de pisos o cases buides disponibles. Per aquest motiu, des de la Regidoria d'Habitatge s'estan desenvolupant diferents iniciatives vinculades amb la rehabilitació d'habitatges vells, la masoveria urbana i el lloguer social, entre d'altres.

En aquest sentit, davant la dificultat d'accedir a un mercat de lloguer accessible, el Consell Comarcal de l'Anoia disposa d'una borsa de lloguer social, un servei per incentivar que els pisos buits formin part del mercat i que joves, famílies monoparentals i persones grans amb pensions petites hi tinguin accés. Per això, l'Ajuntament de Calaf inicia una campanya per donar a conèixer i promoure aquest recurs entre la població calafina.

Per als propietaris, la Borsa ofereix com a avantatges un servei gratuït de gestió i tramitació del contracte, assessorament i seguiment de les incidències, garanties de solvència econòmica dels futurs inquilins, assegurança multirisc i per garantir la defensa jurídica gratuïtes, tramitació de l'assegurança Avalloguer, avantatges fiscals, inventari exhaustiu i reportatge fotogràfic i tramitació d'ajuts a la rehabilitació.

Els avantatges per als llogaters són la selecció d'un habitatge que compleix les condicions mínimes d'habitabilitat, recerca de l'habitatge adient a les seves necessitats i possibilitats de pagament, servei gratuït de gestió, assessorament i seguiment, formalització del contracte d'arrendament amb mediació de la Borsa,

dipòsit de la mensualitat de fiança estrictament obligatòria i control del compliment de retorn, i tramitació d'ajuts com les prestacions permanents per al pagament del lloguer o el lloguer just.

BUSQUES UN PIS DE LLOGUER?
T'ajudem a trobar-lo!

- ✓ Habitatges en condicions
- ✓ Servei gratuït de gestió i tramitació del contracte (sense honoraris ni comissions)
- ✓ Assessorament i seguiment davant de les incidències durant tot el temps que l'habitatge estigui llogat
- ✓ Amb un preu un 10% per sota del preu del mercat

Més informació al 93 805 15 85
o borsaalloguerhabitatge@anoia.cat

CONSELL COMARCAL DE L'ANOIA | Borsa d'Habitatge per al lloguer Social de l'Anoia | Ajuntament de Calaf

Fem les vostres participacions personalitzades i de franc per a la Loteria de Nadal i Reis
Tenim números abonats de tots els acabaments
Us enviem la loteria de qualsevol punt d'Espanya

LOTERIA "EL MERCAT" DE CALAF
C/ Sant Jaume, 31
08280 CALAF
Tel. 93 869 91 54
loteriaelmercat@hotmail.com

el QUIOSC del passeig

Passeig Santa Calamanda, 12
Tel. i Fax 93 868 02 76
08280 CALAF
quioscpasseig@gmail.com

CONTINUA L'OBRA SOCIAL

Durant tot el període de confinament, Càritas de Torà ha continuat atenent les persones necessitades i repartint aliments a famílies, un cop valorada la seva situació. Els demanants d'ajuda han augmentat un 50% durant aquest temps de pandèmia, com en la majoria de pobles i ciutats del nostre país. La crisi econòmica derivada de la Covid-19 afecta sobretot els més febles i sempre plou sobre mullat.

Un dels serveis que presta la nostra entitat social és la venda de roba de segona mà, que les voluntàries netegen i preparen i es venen a baix preu a tothom que vulgui. Amb els cèntims recaptats es poden comprar aliments i ajudar les persones més vulnerables. La botiga de roba, situada als baixos de la rectoria, està oberta els dimecres a la tarda i els dissabtes al matí.

Per altra banda, hi ha famílies que a l'hora de renovar el mobiliari de casa seva, els mobles que no faran servir, si són en bon estat, els donen a Càritas, que alguns voluntaris reparen i restauren si cal, i es posen a la venda per tal de incrementar-ne els ingressos. Fins ara la família Brau Bagà, ens havia deixat un cobert per emmagatzemar-hi els mobles. Els agraïm moltíssim

aquesta col·laboració amb Càritas durant molts anys. Ara, el servei de mobles s'ha traslladat a cal Clarenes, a l'edifici propietat de l'Ajuntament que generosament n'ha cedit una part per aquest servei social. En donem les gràcies també al Consistori.

Càritas s'abasteix, per fer la seva obra social, de la dedicació del voluntariat i dels donatius i campanyes que es realitzen. Els voluntaris dediquen una part del seu temps (els temps que vulguin, no més) a fer una tasca concreta. Si vols ser-ne voluntari o voluntària estaràs fent una tasca social indispensable per a la nostra societat... i això omple molt. Moltes gràcies!

La Junta

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

Plaça del Pati, 4
25750 TORÀ

telèfon
973 47 30 83

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

LLIBRERIA ROVIRA

Estanc Papereria
Quiosc GUARDIA
Videoclub Objectes de regal
Càrregues de mòbil

P/Vall, 16 Torà (Lleida)
Tel. i Fax: 973 473 346
llibreriarovira@hotmail.com

EL CÓS DE SANT GIL, DE PARADES I CANVIS

Per la Festa Major de Torà un dels actes que s'estan fent des de ja fa una bona pila d'anys, és el tradicional Cós de Sant Gil. És tradicional perquè les primeres notícies d'aquest es remunten als segles XVII i XVIII. Des d'aleshores, en algun moment de la festa del patró ens reunim per veure, animar i/o participar en aquesta cursa.

Amb tants anys de vida, segurament el Cós ha patit més d'un parèntesi. Llegeixo que l'última parada va ser

que té tot allò que perdura, que poc o molt canvia, s'actualitza, s'adapta al seu temps. Som les persones les que fem possible que això succeeixi. Som les persones les que tenim la necessitat de mantenir viu (amb més o menys canvis) allò que ens recorda d'on venim.

A dia d'avui, el Cós encara aglutina un bon nombre de famílies que li dediquen el matí del dissabte de la Festa Major. No obstant això, l'organització d'aquest acte vol dedicació i esforç. Esforç que no ha faltat, però

que desgasta. Així que es fa necessari un relleu i aquest ha vingut donat per un grup de persones que poc a poc, han anat gestant una proposta que pretén repensar el Cós. Una proposta creada amb molta il·lusió que vol donar-li una volta perquè aquest acte esdevingui una trobada per posar en comú valors com la cooperació (córrer en família, amics), sense diferenciar-nos per raó de gènere, sostenible, trepitjant camins... Sí, aquest 2020 havia de ser any de canvis per al Cós. Però donada la situació que estem vivint, és

per la dictadura de Franco, i que el Cós va ser recuperat als anys 80 pels membres de l'APACT i la seva voluntat i esforç per conservar el patrimoni (també l'etnològic, gràcies!). Desconec si hi havia hagut més parades en altres temps. Probablement.

Un acte amb tanta trajectòria, només sobreviu si es pot adaptar a cada temps. I el Cós és una mostra d'adaptació amb els canvis que això comporta. Podem veure com s'han substituït elements (de regalar un gall viu, a regalar un càntir en forma de gall), s'ha modificat l'horari (de córrer a la tarda després del dia de Sant Gil, a córrer el matí del dissabte de la Festa Major), s'ha canviat recorregut (d'anar des del Convent a la plaça de la Font a fer la cursa a la plaça del Vall), i fins i tot han variat els participants (de només homes a ser una activitat destinada bàsicament als infants). I això és el

complicat preparar-lo, fer-lo i gaudir-lo com es mereix, motiu pel qual s'ha decidit suspendre'l.

La voluntat d'aquest escrit és posar de manifest la importància del patrimoni etnològic en la nostra comunitat unint allò que érem amb allò que som. I a la vegada veure que aquest patrimoni no és intocable, i fer que persisteixi en el temps és una oportunitat per treballar allò que volem ser. Aquest escrit vol donar valor el Cós de Sant Gil per com ha sobreviscut, malgrat les parades, i per com s'ha adaptat a cada temps. I vol, també, donar les gràcies a totes les persones que han fet possible que aquest patrimoni perduri a dia d'avui. L'organització i els participants, moltes gràcies!

Aquest any, toca parada; i en el proper Cós, canvis.

Mercè Garganté

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/. Sant Pol, 13
Tel. 973 55 16 98
25210 GUISSONA

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
BANY I COMPLEMENTS

JORDI VILAR, S.L.

Ctra. Manresa, km. 50 - 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 2077 - Fax 973 48 2373

Hostal de Pinós

973 473 062 - 687 528 057

Pl. del Santuari, s/n
25287 Pinós

www.restaurantdepinos.com

(Dimarts tancat, excepte festius)

mobles
PEREZ

IL·LUMINACIÓ · DECORACIÓ · INTERIORISME

Plaça Barcelona'92, núm.3 · C/. Isidre Vilaró, 14 · 08280 CALAF (BCN) · Tel./Fax 93 868 04 28

TRANSPORTS I CEREALS
COMERCIAL ARDEVOLANA, S.L.

Casa Freixes
25287 Ardèvol de Pinós (Lleida)

Tel.: 973 47 35 34

Fax: 973 47 30 14

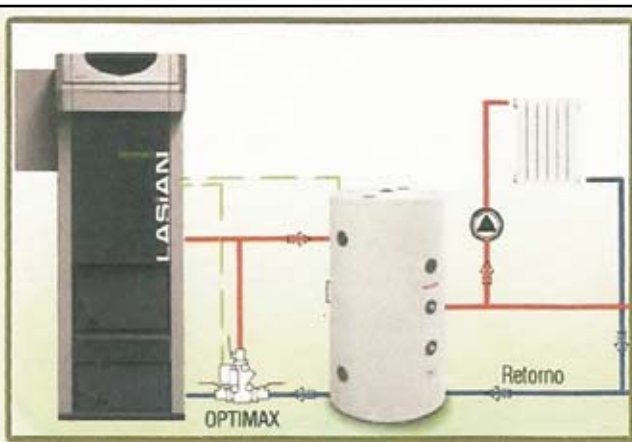
Mòbil: 687 50 37 30

JOSEP ALARCON

Aire Condicionat,
Calefacció,
Aigua i Biomassa

Tel. 973 47 32 67
C/ Eres 17,
25750 Torà LLEIDA

jaf@viladetora.net

ELS TRES FILTRES

- S**òcrates tenia fama de gran saviesa. Un dia algú va anar a veure'l i li va dir:
- Saps el que acabo d'escoltar sobre el teu amic?
 - Un moment - va respondre Sòcrates -. Abans que m'ho diguis m'agradaria provar els tres filtres.
 - Els tres filtres?
 - Abans d'explicar alguna cosa sobre un altre, és bo trobar temps per filtrar el que t'agradaria dir. El primer és la veritat. Has verificat si el que em diràs és veritat?
 - No, només ho he sentit a dir...
 - Molt bé. Llavors no saps si és veritat. Continuem amb el segon filtre, el de la bondat. El que vols dir-me sobre el meu amic és una cosa bona?
 - Ah no, al contrari!
 - Llavors, vols dir coses dolentes sobre ell i ni tan sols saps si són certes. Potser encara puguis passar la prova, queda el tercer sedàs, el d'utilitat. M'ajudarà saber el que ha fet aquest amic?
 - En realitat no.
 - Llavors - va concloure Sòcrates - el que volies dir-me no és cert, ni bo, ni útil. Per què vols dir-m'ho, doncs?

Ctra. de Calaf, nau 2
25750 TORÀ (Lleida)

Tel. 973 473 590
Fax 973 473 807

AUTOCARS
Prats Serrat
SERVEIS NACIONALS I INTERNACIONALS
TRANSPORT ESCOLAR
GRUPS PARTICULARS

AUTOCARS PRATS SERRAT
C/ Calaf, Nau 2 - 25750, Torà, LLEIDA
Tels: 973 473 590 - Fax: 973 473 807
e-mail: info@autocarspratserrat.com
web: www.autocarspratserrat.com

Pel broc gros

DES EQUILI BRADORS

La davallada demogràfica dels municipis rurals té diverses causes, cada poble és un món, des de la degradació urbanística i manca d'habitatge assequible, a la progressiva pèrdua de serveis públics bàsics, com l'ensenyament, la sanitat, la xarxa viària... Hi ha una causa, però, present arreu: la manca de llocs de treball o, més concretament, la seva diversificació. Aquest fet se'ns fa evident quan ens fixem en quin és el col·lectiu més nombrós dels que protagonitzen l'èxode rural: el jovent amb major formació acadèmica, que sovint quan marxa a fer carrera universitària ja no torna a viure al poble, on no hi ha feines *qualificades* relacionades amb els estudis cursats. Aquesta mancança no se soluciona, com ens diuen des del govern, fent arribar el 5G a l'últim poble quan a ciutat ja sigui obsolet, sinó creant llocs de treball a les zones en un procés més acusat de despoblament.

– *Calla, carallot, que la creació de feina depèn d'empreses privades i en això la Generalitat no pot fer-hi res!*– És mig veritat que en una economia de lliure mercat els governs no poden fer gran cosa a l'hora d'influir en la ubicació concreta d'empreses privades. Potser una de les poques eines eficaces seria una fiscalitat diferenciada per a zones rurals deprimides, que segurament la UE no permetria –l'autonomia que ens cal és més que la de Portugal–, però fins i tot un trist governet autonòmic que no qüestionï el principal dogma de fe de la religió capitalista –no intervenir en el mercat– té eines per a redistribuir territorialment llocs de treball.

A primers de 2012 l'ajuntament de Talarn va mobilitzar-se davant del possible tancament de l'acadèmia militar que l'exèrcit espanyol té en aquell municipi pallarès. La notícia era surrealista –un ajuntament d'una coalició independentista, amb el suport de la majoria d'ajuntaments veïns, implorant la permanència d'un personal que a la majoria de comarques la gent normal voldria ben lluny de la roba– i la justificació tan o més trista que la pròpia notícia: amb l'agricultura i la ramaderia més cardades que la Quica i amb poquíssima indústria, el Pallars viu bàsicament dels serveis i, més enllà d'uns pocs llocs de treball directes, un *campament* amb uns quants centenars d'*alumnes i professors* d'aquella mena deixa calés a tot tipus de negocis, ja siguin legals o

il·legals. És ben curiós, i gens innocent, que institucions *muy y mucho españolas* tinguin una presència tan forta en algunes comarques catalanes i que paradoxalment no ho facin les principals institucions del país.

Plantegem-nos uns quants interrogants, que només la normalització mental del centralisme ens els situa en el camp de la política ficció: si la creació o recuperació d'universitats han dinamitzat ciutats mitjanes, què passaria si totes les places universitàries públiques es repartissin de manera igualitària per totes les comarques del país? Els serveis hospitalaris no urgents cal que siguin tots en grans ciutats on cada cop posen més pegues per accedir-hi? Quin impacte econòmic i demogràfic haurien tingut en comarques rurals instal·lacions que han acabat a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, com el Sincotró Alba, el centre de restauració de béns mobles, el CAR de Sant Cugat, el Circuit de Catalunya o l'Escola de la pasma de Mollet? O, posats a fotre-li encara més pel broc gros, cal que els estudis de la ràdio i televisió públiques –2.300 llocs de treball– siguin

a l'ÀMB? Potser n'hi hauria prou deixant a Can Fanga una delegació d'informatius més nombrosa que la de Tortosa, Lleida, Perpinyà, València o Palma i traslladar els estudis centrals a un lloc realment més cèntric, com Alcanar (si pensem en tota la nació catalana, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó) o Pinós (si ens autoconfinem en la Catalunya amputada i presumptament autònoma). Ui, no, pensant-ho millor, en un país més equilibrat els costaria molt més trobar raconots on col·locar tot allò que, amb raó o sense, la gent percep com a molest i/o perillós, com ara abocadors, centrals energètiques o l'acadèmia esmentada. Sí, sí, l'energia eòlica és de les més netes que hi ha però, casualment, sempre fa més vent lluny de les grans concentracions urbanes i turístiques i per això els molins s'han de posar sempre en municipis rurals, on no creen ni un sol lloc de treball i als que, conseqüentment, no ajuden a revertir el despoblament que els ha facilitat instal·lar-s'hi.

Josep Anton Vilalta

CONSTRUCCIONS I REFORMES

M. COBERÓ - X. TORNÉ

els paletes del Llobregós

Tel. 620109517 - 690311965

ANORMALITAT NORMAL

Ja som al mes d'agost i seguim lluitant contra un enemic invisible i implacable i es contenen per milers les persones que hem deixat pel camí. Familiars, coneguts i anònims han anat passant i aquest estiu està sent tan atípic com va ser la passada primavera. El confinament a les vivendes va ser molt dur per tothom en tots els sentits. En el sentit emocional, les pors i els dubtes es van fer els amos i senyors de la situació i es van passar moments angoixants que et feien estar constantment en tensió i alhora, en alerta màxima tot el dia. La por al contagi

Tard o d'hora totes aquestes anormalitats acabaran amb el temps sent totalment normals.

Fa quatre dies era impensable que tothom hagués de portar mascareta pel carrer i ens en rèiem dels asiàtics que ja fa anys que la porten a totes hores; doncs ja ho tenim aquí i a més a més obligats a dur-la obligatòriament. També semblava que no podia ser estar dies i dies sense sortir de casa, doncs una altra anormalitat que s'ha normalitzat, ni tampoc el de treballar telemàticament des de casa o el de paralitzar l'economia d'un país, tancant-ho tot, negocis,

no ha deixat mai de desaparèixer ni fins i tot quan vam sortir del confinament.

Costa molt lluitar contra una cosa que no es veu ni es percep. En el sentit econòmic la patacada també ha estat forta i molta gent ha perdut la feina i amb això la seva font d'ingressos. I el més greu és que ens hem adonat que hi ha molta gent que viu al dia, vull dir que no tenen cap raconet per emergències, ni cap mena d'estalvi. Tant ingressaven, tant gastaven i ara per culpa d'aquesta mala previsió, milers de famílies estan penjades fins al coll i estan condemnats a demanar ajuda per seguir tirant endavant les seves famílies. Estem vivint uns fets i unes circumstàncies totalment anormals i que mai havíem cregut que poguessin arribar a passar en el nostre evolucionat món.

botigues, llocs d'oci, restaurants, hotels, empreses, etc., etc. Tot això forma part d'unes coses totalment anormals que de la nit al dia s'han normalitzat i que em fa arribar a la conclusió que ja mai més res tornarà a ser igual i moltes coses que ens pensàvem que no veuríem mai, ara ho assumirem sense parpellejar. Els temps canvien i la vida que coneixíem ha donat un tomb inesperat, radical i dràstic i no tenim més remei que adaptar-nos a les noves situacions i a les noves anormalitats que acabaran sent normals des de ja. Que tingueu un molt bon estiu tot i el virus empenyador que ens segueix rondant. Cuideu-vos molt i molta salut per tothom.

Josep Verdés

BROTS

Si cada època té les seves paraules, que es modulen en funció de qui i com es pronuncien, és clar que tots els mots també s'amaren de les fragàncies ambientals. Els grans traumes històrics es fixen a l'imaginari col·lectiu i, si socialment s'interioritzen amb certa persistència, fins i tot arriben a ressonar als diccionaris amb noves accepcions. De tal manera que quan parlem de *campes de concentració* ràpidament ens ubiquem en uns anys i en un país, o quan parlem del *Movimiento*, escrit així en majúscules, o de l'estraperlo.

D'aquests mesos desgraciats del 2020 no sé com en sortirem ni quina serà la magnitud total de la ferida que tenim oberta. Ja portem massa dies de por, desorientació i confinament en diferents graus, però malgrat els avenços fets en el coneixement del virus, encara no se'n veu el final. Molt poca gent ha recuperat la rutina diària de la seva vida. I si un té criatures petites, dins del tsunami incorporat de sèrie, s'hi ha de sumar la sacsejada general Covid'19.

Ubicats en un context rural, vivint propers a la vida dels sembrats, dels marges i dels boscos, hem convertit l'esperança del brot o del rebrot en una amenaça pandèmica. Fins i tot en el context de Torà, encara ara quan sento parlar del brot de l'Hospitalet o del Segrià, vinculo inconscientment la paraula a l'associació cultural "Brot Verd", fundada arran dels incendis de la Catalunya central de 1998. Una entitat de caràcter positiu i que, malgrat la brevetat, va deixar una gran empremta ecològica i humana als que llavors érem molt joves.

De fet, ja coneixíem el significat botànic de brot, com una branca petita i tendra que s'inicia. I ara quan en sentim la pronúncia, ràpida com un tret, ens alarmem i n'esperem el gentilici que l'acompanya. D'on ve, quants implicats hi ha i com de prop ens queda. La lògica de la pandèmia ho embolcalla tot, fins i tot l'àmbit domèstic. Hem de sortir de casa amb les claus, la cartera i la mascareta. L'inconvenient d'amotllar-se a aquesta *nova normalitat* és que molts no volem que neixi això nou i ens estimem més, en una lluita perduda d'entrada, aferrar-nos a allò vell perquè no acabi de morir. M'hi resigno però a la vegada m'hi rebel·lo: podem acostumar-nos

a la fredor? Ens habituarem a moure el cap amb els veïns i coneguts enlloc de parar-se a saludar-nos? Serem imprudents si persistim a abraçar-nos o fer-nos un petó amb els amics?

En tota aquesta mandonguilla pandèmica, suposo que com molts altres pares novells, de tant en tant

m'assalten pensaments relacionats amb la meua filla. Ella tot just ha complert l'any i mig. Em figuro que té un món que és encara petit, malgrat que s'eixampla galàcticament per integrar-hi multitud d'ambients que formen part del seu entorn diari. Quan sortim de casa, ja sé que m'avisarà que m'he de posar les sabates i també vigilarà si agafo o no la mascareta. Sense parlar, ja fa l'expressió i el sorollet que alerta de posar-se-la bé i no sota el nas, com passa sovint.

Tot aquest món fet de gels hidroalcohòlics, distàncies i mascaretes que desapareixen als llimbs dels bars i restaurants, com afectarà a les criatures? I a nosaltres, després d'acostumar-nos a reduir les dosis de vida social, privats de teatres i gran part dels espectacles, hi tornarem després amb la mateixa intensitat? Ho dic perquè, en ple estiu, és ben clar que qui més qui menys ha modificat els seus plans de vacances. Tot serà més proper, més prudent i més provisional. Només espero el dia que, suposo que amb la vacuna, poguem entendre la normalitat sense adjectivar-la, com un signe de rutina diària i d'un avorrit i plàcid benestar.

Roger Besora
roger.besora@gmail.com

LES AL·LÈRGIES

És freqüent sobretot a la primavera però també en aquesta època patir al·lèrgies. Es poden manifestar de diverses maneres com ara congestió nasal, plorera d'ulls, esternudant i també amb picors, edemes (inflors) i urticàries entre moltes altres maneres. Aquest tipus d'al·lèrgies són ambientals i la pol·linització i l'arribada de diversos insectes i plantes són el detonant de la seva aparició.

envers la seva aparició. D'aquesta manera sabem el tractament més efectiu, o si cal que ens visiti el metge.

Una al·lèrgia pot ser **espontània**, com la reacció exagerada que fa el cos algunes vegades quan pica un insecte. Aquestes es resol·drien amb una pomada antiinflamatòria i, si és necessari, un antihista-

mínic per via oral per pal·liar la picor i la inflor. Ara bé, hi ha persones al·lèrgiques a les picades dels himenòpters (família de les abelles), aquesta és una de les al·lèrgies més greus ja que provoquen una inflamació tan gran que pot impedir la respiració. Serà en aquest tipus d'al·lèrgies quan el pacient haurà de conèixer ben bé el protocol a seguir i anar al centre mèdic més proper tan ràpid com pugui.

Però què passa quan hi ha una al·lèrgia? Doncs bé, aquesta reacció es produeix al nostre cos quan s'activa el **sistema immunitari** perquè detecta algun factor de l'ambient com una amenaça (ja sigui tipus de pò·l·lens, algun fum, pols, fongs i humitat, algun aliment, derivats d'animals, etc.), sense que realment ho sigui. Al posar-nos en contacte amb aquest al·lèrgen, el cos ho detecta com a germen i crea una reacció d'**hipersensibilitat** alliberant una substància anomenada histamina. Dit d'una altra manera: l'al·lèrgia és una falsa alarma del sistema immunitari.

La histamina és la principal responsable dels símptomes de l'al·lèrgia i, tot i que sigui una falsa alarma, ens interessa pal·liar aquests símptomes que són molestos i fins i tot poden ser greus. Per tant, el tractament farmacològic perquè desapareguin serà l'ús dels fàrmacs **antihistamínics**.

D'al·lèrgies n'hi ha de molts tipus, i de més i menys greus. Per això cal conèixer tan bé com es pugui si en patim alguna, a què és degut, i com reacciona el cos

També existeixen les al·lèrgies **estacionals**, com la que pateixen els al·lèrgics al pol·len. Aquests pacients ja saben que cada any a l'època de pol·linització hauran de tenir a mà l'antihistamínic que, segons l'any, hauran d'utilitzar cada dia.

El món de les al·lèrgies és més extens i complicat del que sembla, és per això que, davant de qualsevol dubte o reacció que faci el cos, cal preguntar a la farmàcia o anar al metge que detectarà de què es tracta.

Maria Casanellas Casanovas
Farmacèutica, nº Col. (COF Lleida) 1015
mcasanellas@cofllleida.cat

DESPATX D'ARQUITECTURA

estudi
BLAT
ARQUITECTES

Projectes
d'obra nova
i reforma

Inspecció
tècnica
d'edificis (ITE)

Cèdules
d'habitabilitat

Certificats
d'eficiència
energètica

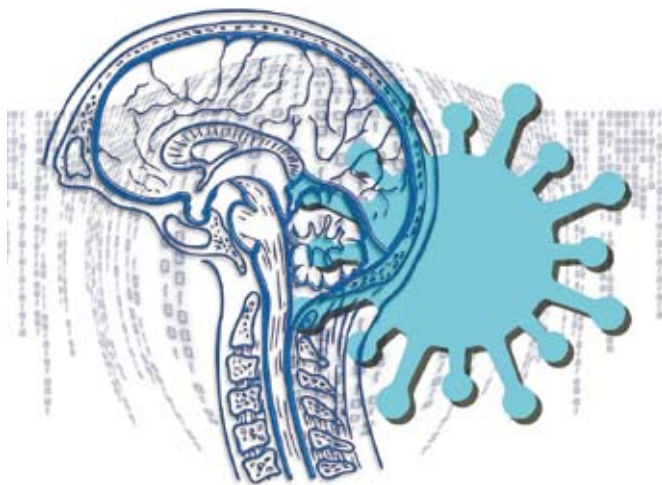
CONSULTA'NS SENSE COMPROMÍS

680 44 31 03 **ROGER BESORA** **MARTA MIRAVET** 617 11 52 65
hola@estudiblat.cat | Comabruna 8, Baixos. 25300 TÀRREGA

LA NOVA REALITAT POST-Covid19

A dia d'avui, tothom parla de “nova normalitat”, a mi personalment la paraula “normal” no m’ha agradat mai. A mi m’agrada parlar de “nova realitat”. El que la “nova realitat” sembla indicar-nos és que aquesta pandèmia i confinament que hem viscut, no deixarà indiferent a ningú. Si bé és cert que algunes persones després d’aquesta situació de crisi n’extrauran aprenentatges i en sortiran reforçades, també és cert que d’altres en veuran afectada la seva salut mental. Cal dir que, en la seva majoria, seran reaccions transitòries i no tenen perquè derivar en problemes psicològics crònics o greus.

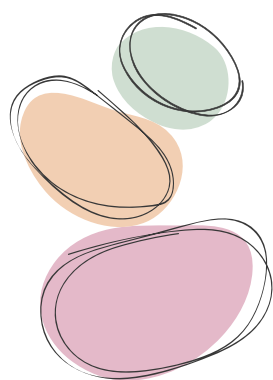
Una característica d’aquesta pandèmia són els canvis d’escenari constants i la incertesa que això comporta. Aquesta circumstància, per moltes persones, genera una reacció d’estrès en l’organisme, que es pot manifestar en reaccions fisiològiques (taquicàrdies, tensió muscular, dificultat per mantenir

el son, angonya...) i en reaccions cognitives (inseguretats, confusió, falta de concentració, malsons, por...). És per això que avui us deixo unes pautes per si us poden ser útils en tot aquest procés d’adaptació constant.

I recorda, cadascú ha viscut a la seva manera aquesta pandèmia i per tant, cadascú necessita el seu temps per adaptar-se a la nova situació.

Raquel Venque
Psicòloga (col.núm. 23605)

Raquel Venque

PSICÒLOGA

col. 23605

623 043 123

raquel-venque@copc.cat

www.raquelvenqueblog.wordpress.com

Pautes per facilitar l’adaptació a la nova realitat *

- Entendre i acceptar que la situació actual no és la mateixa que teníem abans del confinament.
- Ser flexibles per adaptar-nos a noves maneres de veure les coses, d’actuar i relacionar-nos.
- Implantar nous hàbits adaptats a la nova situació.
- Fomentar la nostra creativitat. Ser innovadors/es pot facilitar el procés d’adaptació.
- Plantejar-se la nova situació com un repte.
- Focalitzar la nostra atenció en els aspectes positius que pot oferir-nos la nova situació.
- Mantenir les rutines saludables que hem adquirit en aquest temps de confinament (fer exercici a casa, mantenir el contacte continu amb la nostra xarxa social i familiar, cuinar, passar més temps amb els éssers estimats, etc.).
- Ser pacients amb la “tornada a la normalitat”: és un procés gradual que portarà temps.
- Demanar ajuda als professionals de la psicologia per aprendre a gestionar les emocions que comporta tota la situació viscuda.

* Font: Col·legi Oficial de Psicòlegs de Madrid

EMOCIONS DURANT EL CICLE MENSTRUAL

A bans de tot, convido als homes a continuar llegint malgrat el títol exclusivament femení de l'escrit. Les dones que menstrem aprendrem a identificar les emocions que es deriven dels canvis hormonals durant el cicle menstrual i aprofitarem aquest autoconeixement per empoderar-nos i millorar les nostres relacions familiars (entre altres beneficis). Els homes del nostre voltant ens podreu ajudar en aquesta identificació partint de la consciència i comprensió d'aquestes emocions que, de ben segur, ja les coneixeu.

Totes les dones sabem les fases del nostre cicle menstrual però si parem atenció als canvis emocionals podrem ser conscients que molts dels nostres comportaments es repeteixen cada mes. Això ens permetrà evitar-ne els indesitjables.

Us exposo un breu resum centrant-me en les emocions més característiques de cada fase:

Menstruació: és una etapa molt reflexiva, intuïtiva, poc racional i altament sensible. Els estrògens i la serotonina disminueixen, per tant podem sentir tristesa, ansietat i irritabilitat molt fàcilment. Pacència i energia per seguir el ritme dels fills: zero. Moment d'introspecció.

Fase preovulatòria: fase de renovació, alegria, optimisme. Pots sentir més seguretat i confiança. És el moment de recordar i valorar les teves necessitats i potenciar-ne les que considero que he de tirar endavant. Amb els fills és quan més energia tenim, aprofitem-ho per posar en pràctica altres maneres d'educar que ens ajudin a connectar.

Ovulació: augmenta la nostra disponibilitat, receptivitat, millora la capacitat de decisió i d'iniciativa. Mostrem un desig de tenir

cura i connectar amb els nostres familiars i amics. Observem les necessitats dels nostres fills i aprofitem aquesta setmana per estudiar les seves emocions i comportaments.

Setmana premenstrual: creativitat i expressió molt intensa de les nostres emocions. L'autocontrol va disminuint i ens costa més resoldre els conflictes quotidians. Prendre consciència de tots aquests aspectes més negatius ens ajudarà a sentir les rebequeries o desafiaments dels nostres fills no com un atac sinó com un comportament normal i necessari dins del seu desenvolupament.

Us proposo de fer una autoobservació de les vostres emocions durant tres mesos seguits. Aconseguireu treure'n profit de totes elles. El recolzament de la nostra parella serà de gran importància en aquest exercici, ja que moltes vegades no ens adonem d'aquests canvis.

Pots llegir l'article sencer al meu blog. Per a qualsevol comentari o dubte sorgit només cal que m'ho facis saber.

Vanesa Pérez

Vanesa Pérez
Psicòloga
col. 26476

**Acompanyament psicològic a infants,
adolescents i famílies**

**Especialització en trastorns del
desenvolupament
Atenció a la diversitat funcional**

vanesa-perez@copc.cat
699038055
psicologainfantil341164141.wordpress.com

MOLTES HORES DAVANT LA PANTALLA? ...ACTUA!

Un estudi de la revista científica American Academy of Ophthalmology publica un estudi en què els estudiants que tenen entre 7 i 12 anys tenen mitja diòptria més que els estudiants universitaris de fa una generació.

hores davant de les pantalles i que és molt difícil que les deixin?

Si coneixes quina és la causa, el que sí que pots fer és actuar davant del problema amb els següents recursos per pal·liar l'ús desmesurat de la visió de prop.

La regla dels tres 20

Aturar-se cada 20 minuts a fer un descans de 20 minuts mirant a una distància de 20 peus (6 m aproximadament).

Un altre mesura és no utilitzar la pantalla en espais foscos.

Preneu-vos la pantalla com un enemic. Quan una pantalla es posa davant de l'ull, aquest actua com quan tenim por, dilata la nineta i això va en contra de la visió de prop.

Modificar els components ambientals també ajuden a millorar la vista: Una hora i mitja de sol cada dia, practicar esports a l'aire lliure, també es poden fer activitats al terrat, balcó..., és a dir, en espais oberts i distàncies llargues.

Lluís Bielsa, vicepresident del Col·legi Oficial d'òptics i optometristes de Catalunya, ens pronostica que el món tendeix a la miopia, estem envoltats de pantalles i passem menys de sis hores diàries a l'aire lliure i, per tant, estem potenciant un futur amb persones pàl·lides, hipotòniques i miops.

Resumint, ens explica que el nostre sistema visual s'adapta al medi i, en el cas de la proximitat a les pantalles, desenvolupa un estat permanent d'enfocament perillós per a la salut ocular.

Ets conscient que els teus fills es passen moltes

Una eina que et pots descarregar és el Victor3d.cat que és una aplicació que s'instal·la als ordinadors, mòbils.... i us recorda i us proposa exercicis per alleugerir l'esforç de la visió de prop amb pantalles.

Montserrat Miquel Andreu

Pedagoga (Núm. Col. 0969)

www.uncopdema.cat

www.facebook.com/uncopdemaguissona

www.instagram.com/uncopdema

NOVETAT

LLEGEIX, COMPLETA
I ENGANXA'T:

B - V

El nou llibre de
Montserrat Miquel

RESERVA'L JA! Truca'ns al **666 732 422**

Domina la
B i la V amb
un mètode
que enganxa!

www.uncopdema.cat

LA CUINA DEL LLOBREGÓS

M. Carme Vendrell Vila, Ivorra

Fermí Manteca.- La M. Carme va néixer a l'Hostalnou, concretament a cal Solé de Munt, ara fa 70 anys, però, des que es va casar amb el Jaume de cal Joanet dels Plans, viu a Ivorra i se'n sent. Amb el Jaume va tenir un fill, el Jordi, que està casat amb l'Anna i viuen i treballen a Guissona. El seus néts, Jan i Jordina, són l'alegria de la casa. La M. Carme va quedar vídua i el seu desig és que arribi el cap de setmana perquè vingui el seu fill, la jove i els néts a casa. És quan aprofita per fer un bon menjar, cosa que va aprendre de la seva mare.

Té un caràcter obert, rialler i acollidor i a Ivorra és un dels puntals del poble a través de l'Associació per a la promoció de les dones, que és el grup més dinàmic i amb més iniciativa d'Ivorra, tant en el camp cultural, com social i lúdic. Més en el moment pel que passa el poble que cada vegada té una població més envellida, realitat comú a la majoria dels pobles de la comarca.

Avui ha preparat aquest plat que esperem que us agradi.

XIPIRONS AMB SALSA

Ingredients

(per a 4 persones)

1 kg de xipirons
1/2 kg de cloïsses
3 patates mitjanes
1 ceba, tomàquet i 2 dents d'all
Sal i pebre vermell
Oli d'oliva
Picada d'all, julivert
i una mica de pa torrat

Preparació

Fregir a la cassola els xipirons i reservar. Fer el sofregit amb la ceba, els alls i el tomàquet, tot en trossos ben petits, i una mica de sal i el pebre vermell. S'hi afegeixen els xipirons i les patates i es deixen que facin xup-xup uns 40 minuts, depenent

del tamany dels xipirons. Vigilar d'afegir una mica de brou si convé i rectificar la sal al gust. Després se li tira per sobre la picada i les cloïsses fetes al vapor prèviament.

Emplatat i... Bon profit!

SERVEIS AGRARIS RIUS S.L.

Avinguda Santuari 3
25215 **Sant Ramon** (Lleida)

639 338 314
639 338 315

**SERVEI
A DOMICILI**

www.serveisagrarisrius.com

VENDA DE:

**CARBÓ PER
A CALEFACCIÓ**

**CARBÓ VEGETAL
PER A BARBACOES**

**CLAFOLL D'AMETLLA
SENCER I TRITURAT**

PÈL·LET

PINYOL D'OLIVA

**LLENYA SECA
D'ALZINA, AMETLLER,
ROURE I OLIVERA**

 a granel en big-bags en sacs

TE'L PORTEM A CASA

639 338 315
639 338 314

SERVEIS AGRARIS RIUS S.L.

Avinguda Santuari 3
25215 **Sant Ramon** (Lleida)
www.serveisagrarisrius.com

**Venda d'oli d'oliva verge extra
de diferents varietats de
Catalunya i d'altres zones
productores d'àmbit nacional:**

- Denominació d'Origen
- Verd "Premium"
- Gran selecció
- Ecològic
- Extracció en fred
- Filtrat i sense filtrar
- Producció integrada
- Sabor afruitat suau i intens

Formats:

- Garrafes PET de 5 L i 2 L
- Llaunes de 5 L i 2,5 L
- Botella de vidre de 0,5 L

SUDOKU... I MÉS

A càrrec d'Antònia Balagué

				8		5	1	
8			5		3		7	
	1				6	9		8
	5		6		4		2	7
	4	9				1		6
6	7		1		2			
		7		2		8		
	8	4			7		9	

SOLUCIONS: pàgina 54

El SUDOKU consta de 81 caselles distribuïdes en 9 fileres i 9 columnes dividides en àrees de 3x3. Cal omplir les cel·les buides amb els números de l'1 al 9, sense repetir-ne cap a cap filera, ni a cap columna, ni a cap quadrat de 3x3.

REFRANYS DE PAGÈS

- * Mongetes negres, mongetes segures.
- * Cigrons i carbassa, sembla'ls amb catxassa.
- * Quan canta el rossinyol, planta el fesol.
- * Fesol sense canya no creix.
- * Si sembres trumfes en lluna cornuda, trumfes cornudes arrencaràs.
- * Mai se sap si és gros el nap fins que se li veu el cap.
- * Raves i naps, ben separats.
- * L'all que se sembra vol veure l'amo com surt de l'hort.
- * Les cebes bones han de sentir les campanes (en sembrar-les s'han de colgar poc).
- * Api, alls i julivert, com més s'hi fan més s'hi perd.
- * Quan la gana passa, sembla la carbassa.
- * Ben podada l'olivera, es renova tota entera.
- * L'oliver diu al pagès, pega'm fort i et donaré oli.
- * Les faves en flor, fan molt bona olor.
- * Cada fava té el seu cor, menys la meva que en té dos.

ENDEVINALLA

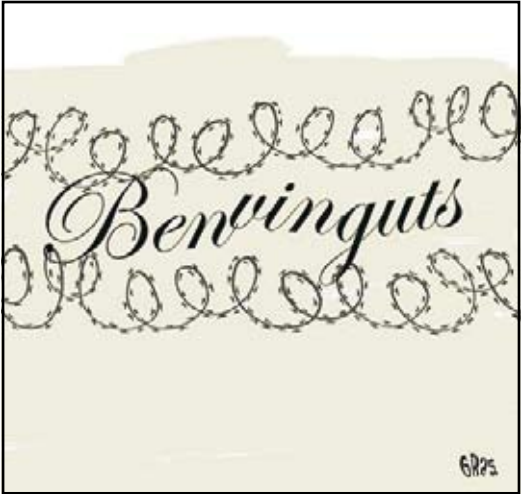
Fruita que és de bona llei,
que fins i tot es pot presentar al Rei.
Crema a l'altar major...
Endevina què és això.

ACUDIT

-Saps que les dents postisses són com les estrelles?
-I això, per què?
-Perquè només surten de nit.

Van dos amics en una moto i el que va darrere pregunta:
-A quant anem?
-A cinquanta per hora.
Al cap d'una estona torna a preguntar:
-A quant anem?
-A vuitanta per hora.
Al cap d'una estona, es caga un pardal damunt del comptakilòmetres i el del darrere torna a preguntar:
-A quant anem?
-A tota merda!!!

L'EMBARÀS

- Carinyo, estic embarassada!	- M'esperava la teva resposta, per això n'he fet un altre! Mira, una altra ratlleta!
- Què? Com pot ser?	- Collons quanta ratlleta! Encara estem parlant de l'embaràs oi?
- Tu sabràs el que has fet.	- Bueno, i què et sembla?
- Però com ho saps?	- El què?
- M'ho ha dit el Predictor.	- Lo de l'embaràs!!!
- Qui és aquest?	- Vols dir que estàs embarassada?
- És un test d'embaràs, ruc!	Tornem a fer la prova?
- Vols dir que és fiable?	
- Sí, mira la ratlleta!	
- No deu anar bé, això falla sempre.	

Aquesta va ser la conversa quan la meua xicoteta em va dir que estava embarassada. Em va agafar com el Sergio Ramos a la final de la Champions del 2016: en fora de joc. No m'ho acabava de creure. Un fill? Jo? Cada cop que hi pensava em sortien 5 canes més. "I ara què hem de fer?" Trucar al ginecòleg. Els i les ginecòlogues són un col·lectiu molt seriós, vull dir que no són la polla, fan cara d'estar fins el cony de tot.

Encara recordo el meu primer dia al ginecòleg. Només entrar a la consulta, va fer espatarrar a la meua dona a una cadira, on tenia les cames més obertes que les portes del Corte Inglés quan hi ha rebaixes. De cop, treu un preservatiu i el posa a una espasa làser però sense el làser, el connecta a una pantalla i au! Cap a dins! És una sensació rara veure com un home li posa un pal dins de la teua xicoteta davant teu. "Veieu aquest punt negre?" Jo vaig dir que sí però no vaig veure res, igual que un àrbitre de futbol del VAR quan juga el Madrid. *Jueguen, jueguen!* La veritat és que aquella ecografia em va recordar quan de jove mirava les pel·lícules del Plus del divendres a la nit, si no hi posava imaginació no es veia res! "Ara li escoltarem el cor" El cor? Ja té cor? Té poques setmanes i ja té cor? I pensar que hi ha gent que té anys i no en té gens de cor! De cop, engega l'àudio i comença "PUTRUM-PUTRUM-PUTRUM!". Rotllo Flaix FM saps? Jo em vaig venir amunt i vaig començar a ballar! Semblava una batucada del Carlinhos Brown! De cop, em vaig començar a marejar, veia puntets blancs, el meu camp de visió s'anava reduint, notava que perdria el coneixement, i em vaig tirar a un petit sofà que hi havia a la consulta.

Vaig estar 20 segons fora de sí, però em van venir tantes coses al cap... Vaig viatjar fins quan jo estava al ventre de la meua mare. S'hi estava tant bé! Menjar i transport gratis! M'agafava al cordó umbilical i vengua Mamà!!! Em vaig començar a decorar la placenta amb un pòster del Puigdemont. Em vaig muntar un despatx. Em vaig obrir un compte d'Instagram: a la foto de perfil hi tenia una ecografia. Vaig fer un *insta story* "Passant la

tarda bevent líquid amniòtic". I a la porta d'entrada hi vaig posar un felpudo que hi deia BENVINGUT per si algú hi havia d'entrar. S'hi estava tan bé que no volia marxar. Em volien fer fora perquè devia 9 mesos de lloguer. Vaig fer una manifestació. Segons la Guàrdia Urbana erem mig milió. "Del vientre de mi madre no me moveran". "un desalojo, otra ocupación". Però no va servir de res, al final la foscor que m'envoltava es va trencar i... "Sergi! Sergi! Estàs bé?" Era la meua xicoteta que ja havia acabat la visita ginecològica "Quina vergonya, caure desmaiada al mig de la consulta, sort que pareixo jo i no tu!"

Aquell va ser el primer desmai. El segon va ser quan vam anar a comprar el cotxet i ens van dir el preu. Què dius que què? "Suposo que va amb motoret amb aquest preu no?" "No no, l'has d'empènyer tu! És que té ABS, frens automàtics, confortabilitat, suspensió hipersensible...". Només li faltava dir que la ITV l'hauria de passar cada any. Realment, tot el que fa referència al món dels nadons és caríssim. Que si el canviador, que si la robeta, que si la cuna, que si el *saca-leches*, i sobretot, els panyals! Es veu que un nadó només fot que cagar durant el dia. Parlant de merda, qui ha fet una caca de temporada és l'*Espanya*. Perdoneu, però ho havia de dir.

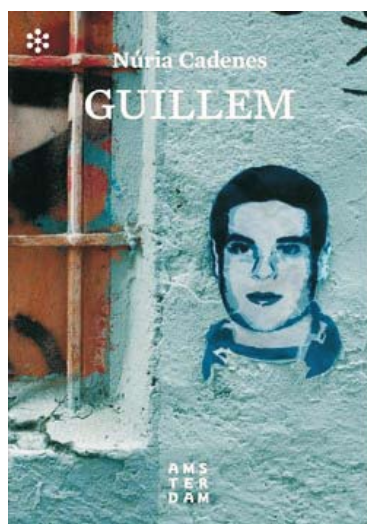
Avui tornem a tenir visita al ginecòleg. Ja us explicaré...

Sergi Torrecasana

LLIBRES

RECOMANATS

Dani Vidal

Guillem
Núria Cadenes
184 pàgines
Editorial Amsterdam (2020)

Lescriptora i periodista Núria Cadenes (Barcelona, 1970) fa anys que viu a l'Horta Sud, prop de València, on treballa de llibretera i col·labora en mitjans com el diari electrònic *Vilaweb* i la revista *El Temps*.

Ha publicat diversos llibres com *Cartes de la presó* (1990), *L'Ovidi* (2002), *AZ* (2009), *El banquer* (2013), *Tota la veritat* (2016), *Secundaris* (2018)...

Aquest any 2020 ha presentat *Guillem*, que fou un dels llibres més venuts en un Sant Jordi atípic a l'abril marcat pel confinament. La iniciativa de venda en línia "Llibreria obertes" va

fer possible gaudir de la lectura més endavant i donar suport a les llibreries.

Al llibre, Núria Cadenes narra el tràgic assassinat del jove Guillem Agulló i Salvador, a Montanejos (Alt Millars) la matinada de l'11 d'abril del 1993. Guillem, que tenia només 18 anys, era antifeixista, antiracista i independentista. La seva mort, per part d'un grup de neonazis, va causar un gran impacte i va marcar una generació sencera de joves.

La novel·la és una mena de "documental" del cas. Dona veu als pares i la germana de Guillem, descriu el judici als acusats, retrata l'extrema dreta que actua impune pels carrers de València, la tergiversació del cas per part dels mitjans de l'època...

Un relat commovedor i realista que no us deixarà indiferents.

- # jardineria
- # manteniments
- # gespa natural i artificial
- # podes
- # instal·lació de reg
- # plantes i accessoris a l'engròs
- # tancaments metàl·lics i de fusta
- # tractaments fitosanitaris
- # treballs amb fusta
- # venda de sal

Igualada - Catalunya central

www.calhuguet.cat

roger@calhuguet.cat

655 633 520

93 625 51 43

FUTBOL

CF Torà: centenari, pandèmia i crisi

La situació que estem vivint en general continua marcada per la continuïtat de la pandèmia i sembla que serà un estiu amb moltes restriccions per a tothom. El futbol tampoc se salva i, en el cas del CF Torà, és complica una mica més: la Junta està sota mínims i, si no arriba gent nova amb aire fresc i amb ganes de fer coses, és difícil la seva continuïtat.

Pel que fa a les instal·lacions, més del mateix. Per part de les institucions no s'ha fet cap pas per fer front a les obres tan necessàries del camp de les Pedrisses. No diuen res i sembla que tampoc no hi ha ganes de fer res.

Els jugadors, si no es dona solució a aquestes dues problemàtiques, tampoc podran continuar defensant, com han fet fins ara, els colors blaugranes del club, amb una professionalitat inqüestionable i amb molt compromís per part de tots.

Per tant, es fa una crida a la gent de la vila i rodalies a implicar-se amb el Club, ja sigui com a membre de la Junta o com a jugadors, per evitar-ne la desaparició. I una vegada més (i potser serà l'última) una altra crida a l'Administració local, que doni un cop de mà tan necessari com urgent per salvar un club centenari.

Esperant trobar una solució el més aviat possible, desitgem un bon estiu a tots els vilatans. El CF Torà és

de tots i per tant, entre TOTS hem de continuar molts més anys defensant i portant el nom de la vila arreu del país.

La crida és URGENT i no hi ha massa temps, ja que cap al setembre s'hauria de tenir tot enllestit per tirar de nou endavant el projecte que, ara com ara, sembla abocat a l'abisme.

La Junta del CF Torà
Juliol 2020

SERVEIS FUNERARIS DE TORÀ, BIOSCA I SANAÛJA

FUNERÀRIA MONTANER DE CALAF

SERVEI PERMANENT 24 HORES

C/ La Sort, nº 1 CALAF tel. 938698548 - 938698491 - 938680011

REPRESENTANT A TORÀ

LLUÍS SOLÉ MONTAÑA i TERESA MIRASÓ PASCUET

C/ Sant Gil nº 1, 2on, 4ª edifici Molí. Torà telf 699373274

REPRESENTANT A BIOSCA I SANAÛJA

ANTONI PARRA LÓPEZ

C/ Vilas s/n. Sanaüja tel. 973476078 - 679483950

Major, 2
Tel. 973 476 018
SANAÛJA

Plaça de la Creu
TORÀ

UNA FOTO PER RECORDAR...

ARXIU CA L'HOSTALER

Confirmacions a Vicfred 1958

Josep Verdés.- De l'arxiu de ca l'Hostaler ha sortit aquesta bonica fotografia antiga feta a la porta de l'escola del poble. La foto es va tirar el dia que el bisbe de Solsona, Vicent Enríque i Tarancon va venir a Vicfred a confirmar la canalla del poble. En aquells anys era tradició que hi hagués dos padrins de confirmació que en la fotografia estan situats al costat del bisbe.

Segurament que era la primera vegada que un bisbe de Solsona visitava oficialment Vicfred, ja que fins l'any 1957 aquesta parròquia pertanyia al bisbat de Lleida, i que juntament amb La Manresana formaven un enclau aïllat dins d'un altre bisbat. Coses de la història i els límits diocesans.

Qui són?

D'esquerra a a dreta:

Adults:

Josep Mas (cal Soler)
Bisbe Tarancon
Assumpta Corsà (ca l'Hostaler)

Infants:

Josep Farré, de cal Cinto
Josep Sisquella, de cal Casanova
Ramon Llobera, de cal Colom
M. Roser Bondia, de cal Guim
Baltasar, de cal Vilaró
Ramona Feliu, de cal Margarido
Mercè Ros, de cal Conxenc

Solucions de la pàg... 50

Endevinalla
La mel i la cera

Sudoku

7	3	6	4	8	9	5	1	2
8	9	2	5	1	3	6	7	4
4	1	5	2	7	6	9	3	8
1	5	8	6	9	4	3	2	7
2	4	9	7	3	8	1	5	6
6	7	3	1	5	2	4	8	9
9	2	1	8	4	5	7	6	3
3	6	7	9	2	1	8	4	5
5	8	4	3	6	7	2	9	1

JOLONCH MATILLAS, C.B.
CENTRE COMERCIAL

C/ Eres, 14
25750 Torà (Lleida)
Telf. 973473217

30 anys
cuidant el
vostr
benestar!

MASCULÍ ~ FEMENÍ ~ INFANTIL

👤 **Sense matrícula.**

👤 **Obrim dissabtes al matí.**

👤 **Oferim massatges terapèutics,
acupuntura i reflexoteràpia.**

👤 **Inici de les activitats al setembre.**

C/ Notari Josep Faus, 5 Tel. 627970213 GUISSONA
gimnasnovaforma@hotmail.com www.gimnasnovaforma.com

Llobregós
informatiu

102
NÚMEROS

...amb tu

GRUP **GAMMA Vilamú**

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ · TALLER DE MARBRE

Hostal Jaumet

Més de 100 anys fent cuina casolana

Fundat el 1890

Ctra. Barcelona-Andorra, s/n
Tel. 973 473 077
Fax 973 473 081
25750 - TORÀ (Lleida)
www.hostaljaumet.com
info@hostaljaumet.com

- REPARACIÓ GENERAL
- GRUA PERMANENT
- TAXI

Taller

TORANÈS
d'A. FERRER

COMPRA I VENDA DE VEHICLES NOUS I D'OCASIÓ

Ctra. Andorra S/N Tels.: 973 473 080 - 607 559 909
25750 TORÀ (Lleida)

"Magí"

www.casamagi.com
Botiga i venda online

CARN DE PASTURA

EMBOTITS ARTESANALS

PRODUCTES ELABORATS

Ara,
Casa *Magí*
entra a
casa teva

I t'ho portem
a casa!

Plaça de la Creu, 7 - TORÀ, Tel. 973 473 051 - info@casamagi.com

Llobregós
informatiu

Una publicació de l'Associació
del Patrimoni Artístic
i Cultural de Torà

